உ
கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்

தொகுதி-௧௫.] பிங்கள௵ ஆனி௴ [பகுதி-௮.
Vol. XV. June—July, 1917. No. 8.

வஞ்சிமாநகர்.

"செந்தமிழ்" (தொகுதி-௧௫ பகுதி-௭-ல்) ௩௯௪-ஆம்பக்கத்தொடர்ச்சி.

இனிச் செங்குட்டுவன் மலைகாண்குவமென்று தன்கோப்பெருந்தேவியுடனும், இளங்கோவடிகளுடனும், தன் படைத்தலைவனான வில்லவன் கோதையுடனும், அழும்பில்வேளுடனும், படையுடனும், சேடியர்கூட்டத்துடனும், மற்றைப்பரிவாரங்களுடனும் பெருங்கூட்டமாக எல்லா உபகரணங்களையுங்கொண்டு வஞ்சிமுற்றத்தை நீங்கிச்சென்று பெரியமலைகளுக்கிடையே ஊடறுத்துச்செல்லும் பேர்யாற்றின்கரையின் மணலெக்கரிற்றங்கியிருந்தான் என்று சிலப்பதிகாரக் காட்சிக்காதையாற்றெரிவது. இச்செங்குட்டுவன்வாசத்தலமானவஞ்சியோ ஆன்பொருநையாற்றுக்கரைக்கட்கட்டப்பட்ட கோட்டையினையுடையதென்பது மேற்காட்டியபுறப்பாட்டடிகளாற்றெரியலாம். இதனாற்செங்குட்டுவன் ஆன்பொருநைக்கரையிலுள்ளவஞ்சியைநீங்கி எல்லாருடனுஞ்சென்று பேர்யாற்றங்கரையிற்றங்கியிருந்தானென்றே தெளியப்படுவதாகும். பேர்யாற்றங்கரையிலேவஞ்சியுள்ளதென்று நூல்கள் கூறாமையானும், ஆன்பொருநைக்கரையிலே கருவூர்வஞ்சி எனப் பெயரியவூர் உள்ளதென்றே நூல்கள்கூறுதலானும் ஆன்பொருநைக்கரையிலுள்ள ஓரிடத்தைநீங்கிப் பேர்யாற்றங்கரையிலோரிடத்தே தங்கினானென்றே ஐயமறத்துணியப்படுமென்க. பேர்யாற்றங்கரையினின்று செங்குட்டுவன் தன் வஞ்சிக்குத்திரும்பியதைக்கூறியவிடத்து "வாடாவஞ்சிமாநகர்புக்கபின்" என்பதற்கு அரும்பதவுரையாசிரியர் "பொலிவுபெற்றகருவூரிலே திரியச்சென்று அரசன் பேராற்றங்கரையினின்றும்போந்து புக்கபின்" என்று விளங்கவுரைத்ததனையும் நோக்கிக்கொள்க. ஈண்டும் பேராற்றங்கரையினின்றுநீங்கி ஆன்பொருநைக்கரையிலுள்ள தன்னூர்க்குப்புக்கபின் என்று கொள்ளுதற்கே எல்லாநூல்களுந்துணையாவன என்றுணர்க. எங்கேனும் ஓரிடத்துப் பேர்யாற்றங்கரையில் வஞ்சியிருப்பதாகக்கூறியிருந்தாலன்றோ, பிறவிடங்களிலெல்லாம் வஞ்சி ஆன்பொருநைக்கரையிலிருப்பதாகக்கூறுதல்பற்றி இரண்டியாற்றுப்பெயரும் ஓர்யாற்றின்பெயரோஎன்கின்ற ஐயமேனும்உண்டாகும். அங்ஙனம்ஐயுறுதற்கும் நூலாதாரவேனும், உரையாதரவேனும் இல்லாமை கண்டுகொள்க. பழனித்தலபுராணத்துமேல்

*

கடலிற்கலக்கும்யாற்றின்வேறாக ஆன்பொருந்தம் காவிரியுடன்கலப்பதாகக்கூறியிருத்தலுங்காண்க. வஞ்சியைக்கூறியபல்லிடத்தும் ஆன்பொருநை அதனைச்சூழ்வதாகவேகூறிப் பேர்யாற்றைக்கூறிய பல்லிடத்தும் வஞ்சியை எவ்விதத்தும்இயைத்துக்கூறாமையான் ஆன்பொருநைக்கும் பேர்யாற்றுக்கும் யாதோரியையும் இல்லையென்றுணர்தலுடன் பேர்யாற்றுக்கும் ஆன்பொருநைக்கரைவஞ்சிக்கும் ஓரியையும் இல்லையென்றும் உணர்ந்துகொள்க. இனி; இளங்கோவடிகளாகியபெருங்கவியரசர், சிலப்பதிகாரமூன்றுகாண்டத்திறுதியிலும், கட்டுரைகளாற் சோழர் பாண்டியர் சேரர் மூவர்க்கும் அவ்வக்காண்டமுறையேயுரித்தாமாறுகாட்டிக் காண்டத்துள்ளனதொகுத்துணர்த்திச் செல்வர். அக்கட்டுரைகளிற் சோழர்சிறப்புரைக்குமிடத்து "அவர்தந் தெய்வக்காவிரித்தீதுதீர்சிறப்பும்" எனவும், பாண்டியர்சிறப்புரைக்குமிடத்து "அவர்தம் வையைப்பேர்யாறு வளஞ்சுரந்தூட்டலும்" எனவும் அவரவர்யாற்றைச் சிறப்பித்துரைத்தவர் சேரர்சிறப்புரைக்குமிடத்துமட்டும் அவர்யாற்றைக் கூறாமலே விடுத்தது தம் வஞ்சிப்புறமதிலலைக்கும்பொருநை உபநதியாயிருத்தல்பற்றியேயென் றுய்த்துணரப்படும். காவிரியும், வையையும் முறையே புகார்க்காண்டத்தும், மதுரைக்காண்டத்தும் கூறப்பட்டாங்கு "வாழிவருபுனனீர்த்தண்பொருநைசூழ்தரும்வஞ்சியார்கோமான்" என்பதனால் வஞ்சிக்காண்டத்துங் கூறப்பட்டிருக்கவும் கட்டுரையிற்கூறாமை கண்டுகொள்க. இவ்வஞ்சிக்காண்டத்து,

"நெடியோன்மார்பிலாரம்போன்று
பெருமலைவிலங்கியபேரியாற்றடைகரை"

என்பதனாற் பேர்யாறு கூறப்பட்டிருக்கவும், அதனானும் இக்கட்டுரையிற் சேரரைச் சிறப்பித்தாரில்லையென் றுணர்க. இவற்றிற்குக் காரணம் ஆராயப்புகின் ஆன்பொருநை சோழர்காவிரியையும் பாண்டியர் வையையையும்போலப் பேர்யாறாகாது உபநதியாதல்பற்றி யென்றும், சோழர்காவிரியையும், பாண்டியர்வையையையும்போலப் பேர்யாறு அரசர் தலைநகரைத் தன்றுறைக்கணுடைத்தாகாமைபற்றியென்றும் நன்கு புலனாகும். ஆன்பொருநையேபேர்யாறாயின், வையையையும் காவிரியையும் கூறினாற்போல வஞ்சிக்காண்டக்கட்டுரையிற் கூறுவரென்றுணர்க. பன்னூல்களும் பாண்டியன் சோழன் இருவரையும் முறையே வையைத்துறைவன், பொன்னித்துறைவன் எனக்கூறிச் சேரனைப் பொருநைத்துறைவன் எனவே கூறுதல்காண்க.

பேர்யாற்றுத்துறைக்கண் அவன் தலைநகருடையனாயின் அவனைப் பேர்யாற்றுத்துறைவனெனவே கூறுமென்க. ஆறுடைமையையன்றித் துறையுடைமையையுங்கருதியன்றே யாற்றுத்துறைவனென்பது. பேர்யாறுடையசேரனைப் பொருநைத்துறைவன் என்பது அவன் அதன்கண்வதிந்து அதன் றுறையைஅவனுடையனாயகாரணத்தாலென்றுணர்ந்துகொள்க. இதனானும் பேர்யாற்றங்கரையிற் கருவூரில்லாமையும், காவிரியுடன்கலக்கும் ஆன்பொருநைக்கரையில் அவ்வூருண்மையும் உணர்க. பிறர் இவற்றுளொன்றும் ஆராயாது பேர்யாறு, பொருநை என்று சொல்லப்பட்டிருப்பன ஒரே யாறெனக் கூறிப் பேர்யாறு அயிரைமலையிற்பிறப்பதென்றும், அயிரைமலை ஸஹ்யபர்வதத்தின் ஓர்பாகம் என்றும் உரைத்தார்.

இவ ரிங்ஙனங்கூறியதைப்பற்றிச் சிறிதாராய்வேன். ஸஹ்யபர்வதம் குடகமலையென்பது, ஸஹ்யஜாஎன்றுமிகப்பிரசித்திபெற்றகாவிரியாறு அதன்கட்பிறப்பதென்று நூல்கள்கூறலாலறியப்படும். காவிரி குடகமலையிற்பிறப்பதென்பது "குடாஅது, பொன்படுநெடுவரைப்புயலேறு சிலைப்பிற், பூவிரிபுதுநீர்க் காவிரிபுரக்கும்" என்னும் புறப்பாட்டடிகட்கு, உரையாளர் "மேற்றிசைக்கட் பொன்படுகின்ற நெடியகுடகமலைக்கண்ணே முகிலின்கண் இடியேறு முழக்கிற்பூப்பரந்த புதுநீரையுடைய காவிரி உலகத்தைப்பாதுகாக்கும்" எனஉரைத்ததனானும் "மலைத்தலையகடற்காவிரி" என்னும் பட்டினப்பாலையடிக்கு நச்சினார்க்கினியர் "குடகமலையிடத்தே தலையினையுடைய கடலிடத்தே செல்கின்ற காவிரி" எனக்கூறியதனானும் உணரப்படும். ஸஹ்யஜா என்பது காவிரிக்குப்பெயரென்பது வடநூல்கள்பலவற்றினுங்கண்டது. சிவரகசியம் இரண்டாம் அமிசம் ௨௪-ஆம் அத்தியாயத்து "ஸஹ்யமலையும் அதிலிருந்துண்டாய்வருங் காவிரிநதியும்" எனவருதல்காண்க. வடநூலார் ஸஹ்யபர்வதமென்பதனையே தமிழர் குடதிசையிருத்தல்பற்றிக் குடகமலையென்று வழங்குகின்றார் என்று தெளியலாம். இதனால் ஸஹ்யபர்வதம் யாதென்றும் யாண்டையதென்றும் உணரப்படும்.

இனிப் பேர்யாறு பாண்டிநாட்டுப்பகுதியிலுள்ள பொதியச்சார்பாகிய சிவகிரிக்காடுகளிற்பிறந்து மேல்கடலில்வீழ்வதோர்யாறென்பது பலருமறிவர். இவ்வுண்மையினை அடியிற்குறிப்பானுணர்ந்து

கொள்க.* பாண்டிநாட்டுப்பகுதிக்குட்பட்ட சிவகிரிக்காட்டுக்கும், கொடுந்தமிழ்நாட்டுக்குஅப்பாலுள்ள குடகமலையாகியஸஹ்யபர்வதத்திற்கும் யாதோரியைபுமில்லையென்பதும், நெடுந்தூரமென்பதும் பலருமறிவர். இங்ஙனமாகவும் பேர்யாறு அயிரைமலைப்பிறப்பதென்றும், அயிரை ஸஹ்யபர்வதத்தின் ஓர்பாகமென்றும் பிறர்துணிந்தது எதுபற்றியோ அறிகிலேன். பழனித்தலபுராணத்தும் மேல்கடலிற் கலக்கும்யாறு பொதியத்திற்பிறப்பதாகவேகூறினர்.

---

* The Periyar is the finest, the largest and the most important of the rivers of Travancore. It takes its rise in the Shivagiri forests. As it first emerges from the dense forest the volume of water it contains is 30 yards wide and 2 feet deep even in the driest weather. After a course of 10 miles northward, it is joined by the Mullayar at an elevation of 2,800 feet. The Periyar then turns due west and continues so far about 10 miles over sandy bed. About 7 miles below Mullayar Tavalam there is formed a sort of gorge by the hills rising to a considerable height on either side of the river and approaching each other very closely. It is here that a dam is thrown by the Madras Government to a height of 160 feet and a width of 1200 feet to form a lake, which greatly helps the irrigation of the land in the Vaigai valley. By the construction of the dam the river is caused to back up for a considerable distance as far as the Vazhukkapara Tavalam and all the low lying land on the north band of the river is submerged, the water extending up all the side valleys and reaching to within a mile of Kamili. From here a channel is tunnelled through the hill side over a mile long, by which the water is conveyed to one of the streams that go to feed the Vaigai river...............The Periyar after receiving the Muthirappuzha river flows West-North-West for about 8 miles when it pours under a large rock which probably has fallen from the hillside on account of land slip. In dry weather when the volume of water is small, the whole of it flows under the Rock. This has been exaggerated into a sudden disappearance of the river under ground. The water is considered to pass into a chasm and emerge again only after a very long distance............ Passing Malayathur and after a winding course of 14 miles., it reaches Alwaye, where it divides itself into two branches which again subdivide themselves into several small ones before reaching the sea...: ....The chief places on its banks are Peermade, Neryamangalam, Malayathur, Cheranallur, Vazhakulam, Alwaye, Ullinad and Veerapoly. The total length of the river is 142 miles of which for the last 35 miles only it passes through inhabited tracts. It is navigable for boats for 60 miles above its mouth. (Page 17—18 Vol. I. The Travancore State Manual by Mr. V. Nagam Aiya B.A., F.R., Hist. S. Dewan Peishcar, Travancore.)

இனி வையைத்துறைவன் பொன்னித்துறைவன் எனப் பாண்டியனையும் சோழனையும் நதிபாற்பெயரிட்டாளுதல்போலச் சேரனைப் பொருநைத்துறைவன் எனஆளுதலா லிப்பொருநையும் மேலுள்ள வையை காவிரி இவற்றையொப்பதோர் பேர்யாறேயாமென்றும், உபநதியாயின் அதனாற் பேரரசனைப் பெயரிட்டாளார் என்றும் கருதுவாருண்டு. இதன்பொருட்டு ஈண்டுச் சில கூறுவல். ஒரு நதியால் ஓரரசனைப் பெயரிட்டாள்வது அந்நதியால் அவன்நாடுபயன்படுதலையும், அதனான் அவன் செல்வமெய்தலையும், அதன்கண் அவன் ராஜகிருகமுடையனாதலையும் கருதியேயாகும். இவை ஈண்டுக்கூறிய மூன்றியாற்றுக்கும் ஒக்கும்: இங்ஙனங்கொள்ளாது யாறுகளின் அகல நீளங்களையும், அந்நாட்டுமலையிற்பிறந்து அந்நாட்டுக்கடலில் வீழ்தற்றன்மையினையும்பற்றி யாராயின் இம்மூன்றும் தம்முட் பெரிதும் வேற்றுமையடையும். பாண்டியர்க்கு வையை முழுதும் உரியதாகும். சோழர்க்குக் காவிரியின் தலை இடை கடைகளிற் கடையாறே யுரியதாகும். சேரர்க்குப் பொருநைமுழுதும் உரியதாகும். இங்ஙனம் ஆராய்ந்துகொண்டு காவிரியுடையசோழரைக் குறைகூறின் அது பொருந்துமா? என்று அறிஞரேயாராய்ந்துகொள்வாராக. நிலமெல்லாம்விளைவித்து உயிர்களனைத்தையும் வாழ்வித்தற்குக்காரணமான தன் நீர்மிகுதியை உவர்க்கடலில் வாளாஉகுக்கும் ஒரு மஹாநதியினும், தன்நீர்த்துளியையும்வீணுக்காது உலகுபயன்கொள்ள ஓர் யாற்றிலேகலக்கும் உபநதி சிறந்ததென்றுவாதித்துப் பொருநையே மற்றைவேந்தர்நதிகளினுஞ்சிறந்தது என்று கூறலுமாமே. இம்மூன்றுவேந்தர்க்கும் யாறு பேர்யாறாகவேண்டும் என்று கருதுவார்க்கு மூவேந்தர்க்கும் மூன்றுமலையும் தம்முள் ஒத்துப் பெரியவாதல்வேண்டப்படுமன்றோ? அதற்கென்செய்வது; பாண்டியர் பொதியத்திற்குச் சேரர்கொல்லிதாழ்ந்ததாகும். அக்கொல்லிமலைச் சிறப்பி னூற்றிலொருபங்கும்சிறப்புடையதாகச் சோழர் நேரிமலை கூறப்படவில்லை. இச்சிறுமலையாற் சோழனை நேரியன்எனக் கூறலாமா என்று ஒருவர்வினவின் அதற்குப் பிற ரென்கூறுவாரோ? அவனுக்குள்ளமலைகளிலெல்லாம் அதுவே உயர்ந்ததாதலின் அதனால் அவனைச்சிறப்பித்தாரெனின் ஈண்டும் சேரனுக்குள்ள யாறுகளிலெல்லாம் அதிகப்பயனை அவன்நாட்டுக்குவிளைப்பதும், அவ

னிருக்கும்வஞ்சிக்கு நீராணவதும், அவனாட்டே முழுவதும் உள்ள
தும், காமதேனுவந்துநீராடுந்தீர்த்தமாயுள்ளதுமாகிய காரணங்க
ளால் அவனாட்டுள்ளயாறுகள்பலவற்றினும் உயர்ந்ததாகிய ஆன்
பொருநையானே அவனைக்கூறினாரென்க. சேரனாட்டுக்காவிரியும்
உண்டேனும் அஃது அவனாட்டு இடையாறேயாதலான் அதனா லவ
னைப்பெயரிட்டாளுத லில்லையென்க. இவனாட்டுக் காவிரியுண்மை
யைப் பின்னேவிரித்துரைப்பேன் ஆண்டுக்கண்டுகொள்க. இளங்
கோவடிகள் காவிரிக்கும் வையைக்கும் ஒப்பாகவைத்துக் கட்டுரை
யிற்கூறினாரில்லையேனும், நூலுள் அவ்வக்காண்டங்களில் அவ்வந்
நாட்டியாறுகளையேகூறியாங்கு வஞ்சிக்காண்டத்து "வருபுனனீர்த்
தண்பொருநைசூழ்தரும்வஞ்சியார்கோமான்" என உள்ளதுகொண்டு
கூறுதல் கண்டுகொள்க. ஒருவன் தன்மலையிற்பிறந்து தன்கடலின்
மண்டும்யாறு தன் நாட்டுக்கு அதிகப்பயன்றராததாயின் அதனைப்
பாராட்டாது தானும் தன்னாடும் அதிகப்பயனெய்தற்குக் காரண
மானதொன்றையே பாராட்டுவன் என்பது திண்ணம். பேர்யாறு
142-மைல்நீளம்ஓடும்யாறு. ஆமிராவதியாகிய ஆன்பொருந்தம்
140-மைல்நீளம்ஓடுவது. இவ்விரண்டற்கும் நீளம்பற்றியவேற்
றுமை மிகவுஞ்சிறியதே என்பது அறியத்தகும். பேர்யாறு
107-மைல் நாட்டுக்குப்பெரும்பயன்விளைவியாமற் பெரியமலைகட்
கிடையில் ஓடுவது. இதுபற்றியே "பெருமலைவிலங்கியபேர்யாறு"
என்றார் இளங்கோவடிகளும். அது 35-மைல்தூரமே குடியுள்ள
நாட்டிலோடுவது. இவ்வுண்மையினை முற்காட்டிய ஆங்கிலக்குறிப்பா
லுணரலாம். ஆமிராவதி பொதியமலைத்தொடர்களாகிய ஆனை
மலையினுந் திருவிதாங்கோட்டுமலைகளினும் உண்டாஞ்சிற்றாறுகளின்
றிரளாய்க் கொங்குநாட்டுப்பகுதியாகிய கோயமுத்தூர்ச்சில்லாவில்
நெடுந்தூரம் பாசனவளம்புரிந்து திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள கொங்கு
நாட்டுப்பகுதியிலும் அவ்வளமேசெய்து பின்னும் பெரும்பயனுறுத்
தக் காவிரியைப்பெருக்குவதாகும். இவ்வியல்புகளையுணர்ந்தே முன்
னைத்தமிழ்ப்புலவர்கள் பேர்யாற்றாற்சேரனைப்பெயரிடாமற்பொருநை
யாற்பெயரிட்டாரென்றுதெரியலாம். பயன் அதிகமில்லாத பேர்
யாற்றினும் பயன்அதிகமுடைய உபநதி சிறந்ததென்பது புலவர்
துணிபு. காவிரியை முழுதும்உடையனாகானாயினும், காவிரியினும்
அதிகநீளந் தன்னாட்டோடும்யாறுகள் பிறவற்றையுடையனாயினும்

அக்காவேரியானே சோழனைக்கூறுவதெல்லாம் அதனாலவன் அதிகப்பயனையடைதனோக்கியும், அவன் அதன்றுறையில் ராஜகிருகமுடைமைநோக்கியுமேயென்று கொள்ளத்தகும். இதனோடு யான் மேற்கூறியகாரணங்களையும் சேர்த்துக்கொள்க. கோசலநாட்டிறைவரை அந்நாட்டுப்பயனுறுத்தும் உபநதியாகிய சரயு என்னும் யாற்றாற் சிறப்பித்தலையும் ஈண்டைக்கு நோக்கிக்கொள்க. பெரும்பயனுறுத்தும்பொருநையைப்பற்றிப் பேர்யாற்றுக்குள்ள குணங்களை மறந்தாரெனலாகாது. அதனைப் பெருமலைவிலங்கிய பேர்யாறெனவும், அது வறனுறுகோடையினுந் தீநீரொழுகுவதென்றும், அதனானும் கழனிவிளைவுண்டென்றும், அது இருகரையும் வழிந்துசெல்லும் பெருநீரையுடையதென்றும் வருணித்தே செல்வர். இதனாற் பண்டைப்புலவர் அதனதன்குணங்களை யுள்ளவாறுகண்டு எதனால் ஓரரசனைச்சிறப்பித்தால் எல்லாப்படியானும் பொருந்திற்றென்றுகொள்ளப்படுமோ அதனானேசிறப்பித்தாரென்றறிந்துகொள்க. இதனாற் சேரனுக்குள்ளயாறுகள்பலவற்றினும் சிறந்தது ஆன்பொருநை என்பதனை ஆராய்ந்துணர்ந்தே புலவர் அவனைப் பொருநைத்துறைவன் எனப்பெயரிட்டாண்டாரென்றுணர்க.

இனிப் பதிற்றுப்பத்திற் பேர்யாறு என ஒன்று அயிரைமலையிற் பிறப்பதாக,

"துவைத்ததும்பைநனவுற்றுவினவு
மாற்றருந்தெய்வத்துக்கூட்டமுன்னிய
புனன்மலிபேரியாறிழிதந்தாங்கு" (பதிற் - அஅ)

என்பதனாற் கூறப்படுவது. ஈண்டு உரையாளர் "தெய்வத்துக்கூட்டமுன்னியயாறென்றது அத்தெய்வங்கூடியுறைதலையுடைய அயிரைமலையைத்தலையாகக்கொண்டு ஒழுகப்பட்டயாறென்றவாறு; தெய்வங்கூடியுறைதலையுடைய அயிரை தெய்வத்துக்கூட்டமெனப்பட்டது" என விளக்கினார். இதன்கண் உரைகாரர் பேர்யாறு என்றுபெயருடையதோர் யாறாகக்கொள்ளாது யாறென்றே உரைத்ததனையும் நினைத்துக்கொள்க. இவ்வயிரைமலை இவ்விடத்தது என்றும், இவ்யாறு இன்னதென்றும் விளக்குவல். பதிற்றுப்பத்துரையாளர், மூன்றாம்பத்துப்பதிகத்து "அயிரைபரைஇ" என்றது, 'தன்னாட்டு

அயிரையென்னும் மலையில்வாழுங் கொற்றவைக்கடவுளைத் தன்குலத்தார்செய்துவரும் வழிபாடுகெடாமல் தானும்வழிபட்டு எ - று.' எனவுரைத்தார். "உருகெழுமரபினயிரைமண்ணி" என்னுஞ்சிலப்பதிகாரகடுகற்காதையடிக்கண் அரும்பதவுரையாசிரியர் "அயிரை - ஓர்யாறு; அதிலேகுளித்து" எனவுரைத்தார். இவ்விருரையானும் அயிரை சேரர்குலம்வழிபடும் கொற்றவைக்கடவுளையுடையதோர்மலையெனவும், அப்பெயருடையதோர்யாறெனவும் தெளியலாம். இவ்வயிரையாறு அயிரைமலையிற்பிறத்தல்காரணமாகவே அப்பெயரெய்தியதென்றெளிதிலுணரத்தகும். இவ்வயிரைமலை யாண்டையதென்றாராயப்புகின், பதிற்றுப்பத்து ஒன்பதாம்பத்தில்,

"சுடர்வீ வாகைநன்னற்றேய்த்துக்
குருதிவிதிர்த்தகுவவுச்சோற்றுக்குன்றோ
டுருகெழுமரபினயிரைபரைஇ
வேந்தரும்வேளிரும்பின்வந்துபணியக்
கொற்றமெய்தியபெரியோர்மருக" (பதிற்-அ௮)

என்றுகூறியிருப்பதைக் காணலாம். இதன்பொருள் - ஒளிவிடுகின்ற பூக்களையுடைய வாகையைக் காவன்மரமாகவுடைய நன்னன் என்னும் வேளிர்தலைவனைத்தேய்த்து அவன் உடற்குருதியைத்தெறித்த சோற்றுக்குவியற்குன்றாற் கண்டார்க்குஅச்சந்தருமுறைமையினையுடைய அயிரைமலைக்கொற்றவைக்கடவுளை வழிபட்டு இருபெருவேந்தரும், வேளிராவுள்ளவரும் பணியுமாறு வெற்றியெய்திய செயற்கரியவற்றைச்செய்தோர்வழியிற்றோன்றியவனே என்பதாம். இக்கொற்றவை போரில்வெல்லப்பட்டார் நிறம்பொழிகுருதியானன்றிப் பலிகொள்ளாள் என்பது,

"தும்பைசான்றமெய்தயங்குயக்கத்து
நிறம்படுகுருதிபுறம்படினல்லது
மடையெதிர்கொள்ளாவஞ்சுவருமரபிற்
கடவுளயிரை" (பதிற்-எக)

என்று எட்டாம்பத்திற்கூறியவாற்றானறிந்துகொள்க. இதனால் நன்னனைத்தேய்த்து அங்ஙனந்தேய்த்தலானுண்டாகிய அவனுடற்

குருதியையேதெறித்த சோற்றுக்குன்றென யான் கூறியதே பொருளாதலுணர்க. இதனால் நன்னனைத் தேய்த்தவிடத்துக்கு இவ்வயிரைமலை அணித்தாகுமென்று உய்த்துணரப்படும். அங்ஙனம் அணிமையினிருந்தாலல்லது தேய்த்தகுருதியைத்தெறித்துச் சோற்றைப் படைத்த லியலாதென்றுகொள்க. இதனால் இவ்வயிரைமலை நன்னன் நாட்டை அடுத்துளது என்று கொள்ளலாம். நற்றிணையில்,

"பொன்படுகொண்கானநன்னனன்னாட்
டேழிற்குன்றம்பெறினும்பொருள்வயின்
யாரோபிரிகிற்பவரே" (௯௯௧)

எனவருதலான் இந்நன்னநாடு கொண்கானம் என்பதும், இவன்மலை ஏழின்மலையென்பதும் நன்றுதெரிவன. ஏழின்மலையென்பது மேல்கடலையடுத்துள்ள கண்ணனூருக்குப் பதினெட்டுமைல்தூரத்துள்ளது. இதனா லிந்நாட்டுப்பக்கத்தே அயிரைமலையுள்ளதென்று துணியத்தகும்.

"சீருடைத்தேஎத்தமுனைகெடவிலங்கிய
நேருயர்நெடுவரைஅயிரை" (பதிற் - உக)

எனவருவதன்கண் சீருடைய தேயத்தின்கண்ணே பகைவர் போர்கெடுதற்குக்காரணமாக்குழக்கிட்ட நேரேயுயர்ந்த நெடியமலையாகிய அயிரை எனக் கொள்ளக்கிடத்தலானும், இம்மலை புறத்திலுள்ளபகைவர் போர்கெடுதற்குக்காரணமாகக் குழக்கிட்டுச் சேரனாட்டெல்லையகத்திருப்பதாகத்துணியப்படும். நன்னனாட்டைக் கொண்கானம் என்றலானும் அது சேரனாட்டெல்லையாகத் தட்டில்லை. இவ்வயிரைமலையைக் கபிலரென்னும் புலவர்பெருமான்,

"மாடோருறையுமுலகமுங்கேட்ப
விழுமெனவிழிதரும்பறைக்குரலருவி
முழுமுதன்மிசையகோடுதொறுந்துவன்று
மயிரைநெடுவரைபோலத்
தொலையாதாகநீவாழுநாளே" (பதிற்-எ௦)

என ஏழாம்பத்திற் பாடுதலான் இதன்பெருமை யுணரப்படும். இதன்கண் இம்மலையின் பலசிகரங்களிலும் பக்கத்துள்ள நாடுகளெல்லாம்

2

கேட்கும்படி பறையின்குரலையுடைய பல அருவிகள் விளங்கித் தோன்றுமென்று வருணித்தலான் இது பெரியயாறுகள் தோன்றுதற்குக் காரணமாவதென்றுபுலப்படும். இவற்றான் அயிரைமலையினியல்பும், அஃதீண்டுள்ளதென்றும், அதற்கும் ஆல்வாய்ப்பேரியாற்றுக்கும் யாதோரியையுமில்லையென்றும், அதன்கண் உண்டாம் யாறு வேறென்றும், அஃது அயிரை எனப்படுமென்றும் கண்டுகொள்க.

இவ்வுண்மை இன்னும்ஒருவகையானும் ஆராய்தலினானும் புலனாகும். அகநானூற்றில்,

"நோாவன்றோள்வடுகர்பெருமகன்
பேரிசையெருமைநன்னாட்டுள்ளதை
யயிரியாறிறந்தனராயினும்" (உ௫௩)

எனவருதலான் அயிரியாறு வடுகர்பெருமகனான எருமை என்பானுடைய நன்னாட்டுள்ளது எனத்தெரியலாம். "நுண்பூணெருமைகுட நாடன்னவென்னாய்நலம்" (அகம்-கக௫) என்பதனால் இவ்வெருமையின்நாடு குடபாலுள்ளது புலனாம். மேற்கூறிய நன்னன்பாழியை வடுகர்கைப்பற்றியபோது செருப்பாழியெறிந்த இளஞ்சேட்சென்னி என்பான் நன்னனுக்குத்துணையாகச்சென்று பாழியைநூறி வடுகரைச் சவட்டினானென்று,

"விளங்குபுகழ்நிறுத்தவிளம்பெருஞ்சென்னி
குடிக்கடனாகலிற்குறைவினைமுடிமார்
செம்புறழ்புரிசைப்பாழிநூறி
வம்பவடுகர்பைந்தலைசவட்டி" (அகம் - கஎ௫)

எனவருதலான் அறியலாம். பாழி நன்னனுடையதென்பது "நன்னனுதியனருங்கடிப்பாழி" (அகம்-உ௫அ) என்பதனா னறியப்படும். இதனான் வடுகர்க்கும் நன்னனுக்குமுள்ள பகைமை புலனாகும். அதனானே நன்னனாடும் வடுகர்நாடும் அடுத்துள்ளதன்மையும் புலனாம். வடுகர்நாட்டு ஓடுகின்ற அயிரியாறு நன்னனாட்டுக்கும் பக்கத்ததாகும். நன்னனாட்டுக்குப்பக்கத்ததாகிய அயிரைமலையில் உண்டாகும்யாறு அயிரியாறு எனவும், அதுவே அயிரை எனவும் வழங்கப்பட்டதாகுமென்றுந் துணியலாம். இவற்றான் அயிரைமலையும் அதன்கணுண்டாகும் அயிரை எனப்பெயரிய பேரியாறும் கொண்கானப்பக்கத்தும்

எருமைநாட்டுப்பக்கத்துமுளவாதலல்லது வேறுபக்கத்தவாகா வென்று தெளிந்துகொள்க.

மற்று அயிரைமலையிற்பிறக்கும் பிறிதோர்யாற்றைப் பேர்யாறென்று பதிற்றுப்பத்திற் கூறியதென்னையெனின் அஃதோர் பெரிய யாருக இருத்தல்பற்றி அங்ஙனம் கூறினுரென்க. சேரநாட்டில் உள்ள எல்லாயாற்றினும் பொன்ஞணி என்னும் யாறு இன்றும் பெரிதாதல் கண்டுகொள்க. அயிரையும் அதுபோன்றதொன்ருகும். இவ்வயிரையாறு நெடுந்தூரத்ததாக இல்லையாயின் இதன்கட் சேரனொருவன்சென்றுகுளித்தலை ஒரு சிறப்பாகவைத்துப் பெருங்கவியாசராகிய இளங்கோவடிகள் பாடாரெனவறிக. 'அயிரைமண்ணி' என்பதற்கு அயிரைமலையிலுள்ள கொற்றவையை அபிஷேகஞ்செய்து என்றுலும் பொருந்துமேனும், அங்ஙனம் அரும்பதவுரைகாரர் உரையாமையும், அவர் அயிரையாற்றிற்குளித்து எனக்கொண்டது ஒன்றற்கும் விரோதமின்மையும் ஆராய்ந்துகொள்க.

இனி, "நின்மலைப்பிறந்துநின்கடன்மண்டு
மலிபுனனிகழ்தருந்தீநீர்விழவிற்
பொழில்வதிவேனிற்பேரெழில்வாழ்க்கை
மேவருசுற்றமோடுண்டினிதுநுகருந்
தீம்புனலாயமாடுங்
காஞ்சியம்பெருந்துறைமணலினும்பலவே" (பதிற் - ௪அ)

என்பதை எடுத்துக்காட்டி "நின்மலைப்பிறந்து நின்கடன்மண்டும்" என்றதையே பெருந்துணையாகப்பற்றிக் காஞ்சிபேர்யாற்றுக்குப்பெயரென்று துணிந்தாருளர். இதுபற்றி இவ்வடிகளை ஈங்கு ஆராய்வேன். இவ்வடிகட்குப் பதிற்றுப்பத்துரையாளர் உரைகூறியவிடத்து நின்மலைப்பிறந்து நின்கடன்மண்டுமலிபுனல் என்புழி "மலிபுனலையுடைமையான் யாறு மலிபுனலெனப்பட்டது" எனவும், "நிகழ்தருந் தீநீரென்றது அவ்யாறுகளிலே புதிதாகவருகின்ற இனியபுதுநீர் எ - று" எனவும் விளக்கினுர். இதனுல் நின்மலைப்பிறந்து நின்கடன் மண்டும் காஞ்சியென்றியைத்தல் கருத்தன்றென்பதூம், நின்மலைப் பிறந்து நின்கடன்மண்டும் மலிபுனல் (யாறு) என்றுள்ளவாறியைப்பதே கருத்தென்றும், அங்ஙனமலைப்பிறந்து கடன்மண்டும்யாறுகள்

பலவென்றும், ஓர்யாற்றின்மட்டுமன்றிப் புதுப்புனல்விழவுகொண்டாடப்படுவதுஎல்லாயாறுகளிலுமுண்டென்றும், அவ்விழாக்காலத்து நிகழுநிகழ்ச்சியை இவ்வடிகள்கூறுவனஎன்றும் நன்குணரலாம். மலிபுனல் என்பது யாறுயினபடியாற் பெருந்துறை அவ்யாறுகளுடையவாகும். அப்பெருந்துறைகளைக் காஞ்சியம்பெருந்துறையென்றது புனலாடுதற்குரியமகளிர் அணிந்து விளையாடுதற்குத் தளிரும் முறியும் தாதும் பூவும் தாவல்ல காஞ்சிமரங்களை ஆண்டுடைமையான் எனவறிக. இவ்வுண்மையினை,

> "மணன்மலிபெருந்துறைத்ததைந்தகாஞ்சியொடு
> முருகுத்தாழ்பெழிலியநெருப்புறழடைகரை" (பதிற் - உக)

எனவருதலா னுணரப்படும். ஈண் டுரையாளர் "ததைந்தகாஞ்சியென்றது விளையாட்டுமகளிர்பலருந் தளிரும் முறியுந் தாதும் பூவுங் கோடலாற் சிதைவுபட்டுக்கிடக்கின்றகாஞ்சி எ - று" எனவுரைத்ததனையு நோக்கிக்கொள்க. ஈண்டைக்கேற்ப மணன்மலிதல்கூறியதனையும் பெருந்துறைகூறியதனையும் அப்பெருந்துறைகளிற் காஞ்சி ஆயம் அணிதற்கும் விளையாடுதற்கும் பயன்பட்டுநிற்றலையும் நன்றாராய்ந்து கொள்க.

> "காஞ்சிப்பணிமுறியாரங்கண்ணிக்
> கணிமேவந்ததவ்வல்குலவ்வரியே" (ருசச)

எனப் புறப்பாட்டின்வருதலான் காஞ்சியின் குளிர்ந்தமுறிகளை மகளிரணிதலுண்டென்பது உணரப்படும். "காஞ்சியம்பெருந்துறை மணலினும்பலவே" என்புழிக் காஞ்சி மரமர்காது யாறுயின் உரையாளர் மலிபுனலையுடைமையான் யாறு மலிபுனலெனப்பட்டது என்றுரைகூறுது மலிபுனற்காஞ்சி என இயைத்துப் பொருள்கூறுவர். என்பதும் உய்த்துணர்ந்துகொள்க. புனலாடும்ஆயம் தாம் அணிந்து விளையாடுதற்கேற்ற மரங்களுள்ளதுறைகளையே விரும்பிச்செல்லுமென்பதும் உணர்ந்துகொள்க. இவையெல்லாம் ஆராயாது ஈண்டுக் காஞ்சி யாற்றின்பெயரென்றும், அவ்யாறு மேல்கடலில் வீழ்வதென்றும், அங்ஙனம் வீழ்வதென்றுகூறுதலான் அது வேறுயாறேயாகாது பேர்யாறேயாகுமென்றும் துணிவது எத்துணைவாதத்துக்கு

இடமாகும் என்பது யான்கூறியறியவேண்டுவதன்று. இதுவும் பொருநையென்பது பேர்யாற்றுக்குப்பெயரென்றுதுணிந்ததனே டொக்கும்.

இனி நின்மலைப்பிறந்து நின்கடன்மண்டும் யாறுகளென்று தமிழ் நாடுமுழுதையும் குடகமுதலிய பிறநாடுகளையும் செங்குட்டுவன் தன்னடிப்படுத்தாள்கின்ற சிறப்புப்பற்றித் தமிழ்நாட்டுள்ள பல்யாறுகளையுங்குறித்தாரெனினும் இழுக்காது. தமிழ்முழுதாளும் அவ்வமய மேம்பாட்டை இவ்வாறுகுறித்தாரென்பது பொருந்திற்றேயாகும். சேரமான்பெருஞ்சோற்றுதியன்சேரலாதனை முடிநாகராயர் அவ்வமயத்து அச்சேரற்குள்ள மேம்பாடறியவே,

> "நின்கடற்பிறந்தஞாயிறுபெயர்த்துநின்
> வெண்டலைப்புணரிக்குடகடற்குளிக்கும்
> யாணர்வைப்பினன்னாட்டுப்பொருந" (புறம்-உ)

எனக்கூறியது காண்க.

எவ்வாறு நோக்கினும் பிறர் நினைக்கின்றவண்ணம் பொருநை என்பது பேர்யாறு ஆகுமென்று கனவினுநினையற்க. இதனானே பொருநையின்கரையிலுள்ள சோர்கருவூர்வஞ்சிபேர்யாற்றங்கரைக்கு எவ்வாறுமுயன்றாலும் எய்தாதென்பதும் திடமாகவுணர்ந்து கொள்க. பிறர் நூலின்றியும், உரையின்றியும், வழக்கின்றியும் பொருநையைப் பேர்யாறென்றுசொல்லத்துணிந்ததெல்லாம் காவிரியுடன்கலக்கும் பொருநைக்கரையிலுள்ளதென்று பன்னூலும் உரையும் புலப்படுத்திய கருவூர்வஞ்சியைப் பேர்யாற்றங்கரையிலுளதாகக் கூறிவிடுதற்கேயாமென்பது அறிவாளரெல்லாம் அறிவர். அங்ஙனம் அவர்கூறிவிட்டாலும் வஞ்சி யங்கேயுளதாகுமோ என்று ஈண்டுச் சிறிதாராய்வேன்:

பிறர்கூறும் சேரர்தலைநகர் கொடுங்கோளூர்வஞ்சியன்றோ? அது பழைய சேரர்கருவூர்வஞ்சியாயின் கருவூர்வஞ்சி யாற்றங்கரையிலுளதாகப் பன்னூல்களும் கூறியபடி கொடுங்கோளூர்வஞ்சியும் யாற்றங்கரையிலிருத்தல்வேண்டுமே. அங்ஙனம் கொடுங்கோளூர் யாற்றங்கரையினுள்ளதென்னும், அதனைக் கரையின்கண் உடைய

யாறு பேர்யாறென்றும் கூறிய நூலொன்றையுங் கண்டிலமே. தேவாரத்துக் கொடுங்கோளூரஞ்சைக்களம் கடற்கரையிலிருப்பதாகக் கூறியதன்றி யாற்றங்கரையிலிருப்பதாகக் கூறியதில்லையே.

இனிப் பேர்யாறு கடலொடுகலக்குமிடத்துள்ளதாகப் பழைய சங்கநூல் கூறியவூர் முசிரிஎன்பது,

"சுள்ளியம்பேர்யாற்றுவெண்ணுரைகலங்க
யவனர்தந்தவினைமாணன்கலம்
பொன்னொடுவந்துகறியொடுபெயரும்
வளங்கெழுமுசிரி"

என்னும் அகப்பாட்டான் அறியலாவது. கொடுங்கோளூர்அஞ்சைக்களம் ஈண்டுச்சொல்லப்பட்ட அடையாளமுடையதாயின் அது முசிரியேயாமன்றிச் சேரர் கருவூர்வஞ்சியாதல் யாங்ஙனம். முசிரியும் வஞ்சியும் ஒரூராகச்சொல்லவொண்ணாதே. பிறர் சேக்கிழார்கூறிய கொடுங்கோளூர்வஞ்சியைப் பழைய சேரர்தலைநகராக்கவேண்டுதலான் அக்கொடுங்கோளூர்வஞ்சி கடற்கரையிடத்ததென்று தேவாரத்தானும், கண்கூடானும் கண்டதுகொண்டு எந்நூலினும் யாரும் கடற்கரையிடத்ததென்று கூறாததும், சோழநாட்டுப்பக்கத்தே உள்ளதென்று தெளிந்ததும், கொங்குநாட்டு ஆன்பொருநைக்கரையிலுள்ளதுமாகிய பழையசேரர்தலைநகரைக் கடற்கரையிடத்ததென்று கற்பிக்கத்தலைப்பட்டனர். கடற்கரையைக்கற்பித்தவிடத்தும் அதுவும் போதாது ஆன்பொருநைக்கரைவேண்டுதலான் ஆன்பொருநையை மேல்கடலில்விழவிடுதற்கு இயலாமையால் ஆன்பொருநையே பேர்யாறு என்று சொல்லிவிடலாமென்று துணிந்தனர். அப்பிறர்கூறுகிறபடி பேர்யாறாகிய ஆன்பொருநைக்கரையும் கடற்கரையும் ஒன்றென நினைத்துக்கொண்டவிடத்தும் ஆண்டுள்ளது சேரர்தலைநகராகிய கருவூர் வஞ்சியாகாது; சேரர்கடற்றுறைப்பட்டினமாகிய முசிரியேயாய்முடிகின்றது. இதற்கென்செய்வது: இல்லதுதுணியுமிடத்து உண்டாந்தடுமாற்றம் இத்துணையோ? இன்னும் எத்துணையோ பலவாதல் காட்டுவேன்.

இங்ஙனம் ஆன்பொருநைக்கரையையும், கடற்கரையையுஞ் சேர நினைப்பதன்கணுண்டாம் விபரீதங்களை இனி விளக்கிக்காட்டுவேன். சேரர்தலைநகராகிய கருவூர்வஞ்சியுள்ள இடத்தை,

"வஞ்சிப்புறமதிலலைக்குங்
கல்லென்பொருநைமணலினுமாங்கட்
பல்லூர்சுற்றியகழனி
யெல்லாம்விளையுநெல்லினும்பலவே" (புறம்-௩௮௭)

என்னும் அடிகள் நன்குவிளக்குவனவேயாகும். இவ்வடிகளிற் சேரர்தலைநகரின் புறமதிலைப் பொருநையென்னும்யாறு அலைக்கும் என்றும், அப்பொருநை அங்ஙனமலைத்தல்காரணமாகக் கல்லென ஒலிக்குமென்றும், ஒருபெரியகோட்டையின்மோதுதலான் அதிகமாக மணலைக்கரையிற்குவிக்குமென்றும், இவையெல்லாநிகழுமவ்விடத்துப் பலவூர்கள் சுற்றியுள்ளனவென்றும், அவ்வூர்களெல்லாம் மிகுதியாக நெல்விளைகழனியுடையன என்றும் சில அடையாளங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. இவ்வடையாளங்களை ஓர்கடற்கரையூர் உடையதாகுமா அல்லது அகநாட்டூர் உடையதாகுமா என்று சிறிதாராய்வேணுக. சேரர்தலைநகர் கடற்கரையிடத்ததென்பார்க்கு அஃது தான்பொருநைக்கரையிலுள்ளதென்று தெளிந்தவாற்றான் அவ்வூர் ஆன்பொருநை கடலொடுகலக்குமிடத்திருப்பதாகத்தானே துணியவேண்டும். அங்ஙனமாயின், ஆண்டுப் பெருமணலுலகமென்றுகூறப்பட்ட கடற்கரைமணலே அளவின்மைக்குவிஷயமாகவும், அதனைக்கூறாது அதனினும் எத்துணையோசிறிதாகக்கருதப்படும் பொருநைகுவித்த மணலை அளவின்மைக்குவிஷயமாக்குவது உசிதமாகுமா? இதுகாறுங்கண்ட தொன்னூல்களில் எங்கேனும் ஆறு கடலொடுகலக்குமிடத்து அவ்யாறுதொகுப்பது பெருமணலென்றுகூறியதுண்டா. யாறுகடலொடுகலக்குமிடத்துக் கடற்கரைமணலையுங் கடலுட் கொண்டுசெல்லுதலான் கடற்கரையையுமெலியச்செய்தலன்றி அக்கடற்கரையின்கண் மணலை யாறு குவிக்குமா? காவிரி கடலொடு கலப்பதைப்பற்றிச்சொல்லுமிடத்துக் "கடற்கரைமெலிக்குங்காவிரிப் பேர்யாறு" என்றன்றோ புலவர் கூறுகின்றனர். கடலுள்ளவிடத்துக் கடற்கரைமணலையே கூறுவரென்பது,

... ... தாழ்நீர்
வெண்டலைப்புணரியலைக்குஞ்செந்தி
னெடுவேணிலைஇயகாமர்வியன்றுறைக்

கடுவளிதொகுப்பவீண்டிய
வடுவாழெக்கர்மணலினும்பலவே”

என வருதலானறிக. கடலுள்ளிடத்து ஆறலைத்தல்கூறாது புணரி யலைக்குஞ்செந்தில் என்றதனையும் நோக்குக. இஃதன்றியுங் கல்லென் பொருநை என்று கூறுதலால் யாறு கல்லெனவொலித்தலைப் புலப் படுத்துகின்றார்; ஆண்டு ஆர்கலிபன்றோ பெரிதாகும். அதனொலியைக் கூறாது யாற்றொலியையே மிகுத்துக்கூறுதல் பொருந்துமா. இனி அலைக்குங் கடலங்கரைமேன்மகோதை” என்றன்றோ சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் கொடுங்கோளூரஞ்சைக்களத்தைப் பாடுகின்றார். அவர் பாடியவாறு கடலலைப்பதைக்கூறாமல் அவ்வூரை யாறலைப்பதாகக் கூறியதென்னே. இது நிற்க. “ஆங்கட், பல்லூர்சுற்றியகழனி யெல் லாம்விளையுநெல்லினும்பலவே” என்று கூறிய அடையாளம் ஒரு கடற்கரையூர்க்குப் பொருந்துமா? கடற்கரையூரைப் பல்லூர் சுற்றுத லெப்படி? இதனானிவ்வடிகளிற்கூறிய அடையாளங்களிலொன் றேனும் கடற்கரையூர்க்குப் பொருந்தாதென்றும், எல்லாம் அகநாட் டூர்க்கே பொருந்துவன என்றும் நமாற்றான் ஈண்டுக்கூறியவஞ்சி கடற்கரையிலுள்ள மகோதையாகிய கொடுங்கோளூராகாமையும், கொங்குநாட்டு ஆன்பொருநைக்கரையிலுள்ள கருவூரேயாதலும் தெ ளிந்துகொள்க. இவ்வுண்மையானன்றே சங்கரசோழனுலாவுடையார்,

... ... கோமகன்
வஞ்சிக்குமோறைமகோதைக்குமாமதுரை,
யிஞ்சிக்குங்கொற்கைக்குமேயுதொறும்”

என மகோதையாகிய கொடுங்கோளூரின் வேறாக வஞ்சியைக்கூறினா ரெனவுணர்க. இதைப்பற்றி மேலும் விளக்குவல்.

இனிப் பழைய சேரர்தலைநகராகிய வஞ்சி மேல்கடற்பக்கத்ததா மென்றற்கு ஆதாரவாக ஒருசெய்தி கூறுவார்பிறர். அஃதாவது பராசர னென்னும்அந்தணன் சோணாட்டுத்தலைச்செங்காட்டினின்று சேரன் கொடைத்திறங்கேட்டுப் பரிசில்பெறப்போம்போது

“காடுநாடூரும்போகி
நீடுநிலைமலயம்பிற்படச்சென்றாங்கு” (சிலப்-கட்டுரை.)

என்பதனால் பொதியமலையைக்கடந்துசென்றானெனவும், பரிசில் பெற்று மீளும்போது “செங்கோற்றென்னன்றங்காலூரிற் போதி மன்றத்து”த்தங்கியிருந்தானெனவும் சிலப்பதிகாரம் கூறுதலாற்

சேரன்னூர் மேல்கடற்பக்கத்திருந்தாலல்லது சோணாட்டுப் பார்ப்பான் போம்போது பொதியத்தைக் கடந்துபோதலும், மீளும்போது பாண்டிநாட்டூராகிய திருத்தங்காலிற்றங்குதலும் நிகழாவென்பதே யாம். சிலப்பதிகாரத்து இப்பராசரன் செய்தி கூறியவிடத்து,

> "வலவைப்பார்ப்பான்பராசரனென்போன்
> குலவுவேற்சேரன்கொடைத்திறங்கேட்டு
> வண்டமிழ்மறையோற்குவானுறைகொடுத்த
> திண்டிறனெடுவேற்சேரலற்காண்கென
> ... ...
> நீடுநிலைமலயம்பிற்படச்சென்று.........
> பார்ப்பனவாகைசூடியேற்புற"
> நன்கலங்கொண்டுதன்பதிப்பெயர்வோன் (சிலப்-கட்டுரை)

என வருதல்காணலாம். ஈண்டுக்கூறப்பட்ட சேரன் எக்காலத்தவனென்றும், யாவன் என்றும் வினவியறியவேண்டுவ தின்றியமையாதது. இப்பார்ப்பான் சேரன்பாற்பரிசில்பெற்றுமீளும்போது பாண்டிநாட்டுத் திருத்தங்காலென்னுமூரிற் போதிமன்றத்துத் தங்கியிருந்துழி அவன் ஆண்டுவந்துவிளையாடும்பார்ப்பனச்சிறாரைநோக்கி என்னுடன் வேதமோதவல்லீராயின் ஓதி என்பரிசிற்சிறுபொதியைக் கொள்ளுக என்றவளவில் அவ்வூர் வார்த்திகன்புதல்வன் தனக் கொப்ப ஓதலான் அவனைவியந்து தன்பொதியின்கணுள்ள முத்தப் பூணூலத்தகுபுனைகலன் கடகந்தோட்டொடு பிறவும் அச்சிறுவற்குக் கையுறையீத்துப்போக நிகழ்ந்ததுதெரியாது கோத்தொழின்முறையவர் பாண்டியற்குரிய படுபொருள்கவர்ந்த பார்ப்பானிவனென்று அப்புதல்வன்றந்தையாகிய வார்த்திகனைச் சிறையிட அவ்வார்த்திகன்மனைவி அலந்தழுதேங்கிப் புரண்டுபுலந்துபொங்கினளாக: அது கண்டு ஐயைகோயிற்கதவுதிறவாதாக: இதுகேட்டுப் பாண்டியன் மயங்கிக் கொற்றவைக்குற்றது அறிந்துரைமின்னென வார்த்திகனைச்சிறைசெய்தசெய்திகூறக்கேட்டு இறைமுறைபிழைத்த துணர்ந்து வார்த்திகனைப்பொறுத்தருளுமாறு இரந்து அத்திருத்தங்காலையும் வயலூரையும் அவற்கீத்து அவனை நிலந்தோயவணங்கியவளவில் அச்சிந்தாதேவிகோயிற்கதவந்திறந்தது ; திறந்தவுடன் உறு

பொருளேனும் படுபொருளேனும் இனி யுற்றவர்க்குறுதி பெற்றவர்க் காகுமென்று யானைமேன் முரசறைவித்தான். அங்ஙனம்,

"யானையெருத்தத்தணிமுரசிரீஇக்
கோமுறையறைந்தகொற்றவேந்தன்
றன்முறைபிழைத்ததகுதியுங்கேணீ" (சிலப்-கட்டுரை)

என்று கண்ணகியைநோக்கி மதுரைமாதெய்வங்கூறுதலான் இப்பராசரனீந்த பொருள்காரணமாகச் சிறைப்பட்ட வார்த்திகனைச் சிறைவீடுசெய்து உவப்பித்துக் கலையமர்செல்விகதவந்திறப்பித்தவன் கோவலனைக்கொல்வித்து அரசுகட்டிலிற்றுஞ்சிய நெடுஞ்செழியனேயென்பது நன்றுதெளியப்படும். இப்பாண்டியன்காலத்துச்சேரன், செங்குட்டுவனென்பது சிலப்பதிகாரம்வஞ்சிக்காண்டத்தானறியப்படும். பராசரனுக்குப்பரிசினல்கியசேரன் இச்செங்குட்டுவனேயாயின், இளங்கோவடிகள் இவனை விளங்கவுரையாதிரார். மற்றிவன் காலத்தே சேரன் வேறுளனோ என ஆராய்வோம். செங்குட்டுவன், நெடுஞ்சேரலாதனுக்கும் சோழன் மணக்கிள்ளி என்பாளுக்கும் பிறந்தமகனென்பது பதிற்றுப்பத்து ஐந்தாம்பத்தாலறியப்படும். நெடுஞ்சேரலாதனுக்கும் வேளாவிக்கோமான்பதுமன்றேவிக்கும் பிறந்த மகன் ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனென்பது பதிற்றுப்பத்து ஆறும்பத்தாலறியப்படும். இதனாற் சேரன் செங்குட்டுவனும், ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனும் ஒருதந்தையின் புதல்வராவர். இவருட் செங்குட்டுவன் வஞ்சியிலரசுசெய்தவன் என்பது சிலப்பதிகாரத்தானன்கு தெளிவது. ஆடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதன் மேல்கடற்கரையை யடுத்துள்ள நறவு என்னும் ஊரின்கண் இருந்தவன் என்பது பதிற்றுப்பத்து ஆறும்பத்தால் நன்கறியப்படுவது: இவ்வாடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனே இளங்கோவடிகளாற்கூறப்பட்ட வேற்சேரனென்பதற்கும் ஆதாரவாகச் சில கூறுவல்.

சிலப்பதிகாரத்து இச் சேரனைப்பற்றியவிடத்துக் 'குலவுவேற்சேரன்' எனவும், 'நெடுவேற்சேரன்' எனவும், 'வண்டமிழ்மறையோற்கு வானுறைகொடுத்தவன்' எனவும், இவன் கொடைத்திறங் கேட்டுப் பராசரன் சென்றானெனவுங் கூறியுள்ளார். இதன்கட் கூறப்பட்ட வண்டமிழ்மறையோற்கு வானுறைகொடுத்தவன் இமய

வரம்பன்றம்பியென்பது மூன்றாம்பத்தா னன்கறியப்பட்டது. செங்குட்டுவற்குமுன்னே இறந்த சேரர்வரிசையில்,

"நான்மறையாளன்செய்யுட்கொண்டு
மேனிலையுலகம்விடுத்தோனாயினும்"
... ...
"மீக்கூற்றாளர்யாவருமின்மையின்
யாக்கைநில்லாதென்பதையுணர்ந்தோய்"

என்பதனால், இமயவரம்பன்றம்பியையுங்கூறியவாற்றான் அம்முன்னோன்செய்தியாலிவனைச் சிறப்பித்ததன்றி இவன் அவனாகானென்பது நன்குணரப்படுவதாகும். இஃதொன்றொழியவுள்ள அடையாளங்கள் வேலும்,கொடைத்திறமுமேயாகும். ஆறாம்பத்து முதற்பாட்டில் இவ்வாடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனை,

"வென்வேலண்ணன்மெல்லியன்போன்மென
வுள்ளுவர்கொல்லோநின்னுணர்ந்திசினோரே"

என்பதனால் இவ் வாடுகோட்பாட்டுச்சேரலாதனை வேலண்ணலெனக் கூறுதல்கொண்டு இவனைக் 'குலவுவேற்சேரன்' எனவும் 'நெடுவேற்சேரலன்'எனவும் இளங்கோவடிகள் கூறினாரென்றுணரலாம். இவன் கொடைத்திறத்தைப்பற்றியாராயுமிடத்து இவனைப்பதிற்றுப்பத்துள்,

"வாராராயினுமிரவலர்வேண்டித்
தேரிற்றந்தவர்க்கார்பதனல்கு
நகைசால்வாய்மொழியிசைசாறோன்றல்"

எனச்சிறப்பித்தல் காணப்படும். இதனுரைகாரர் "ஈண்டு இரவலரை வேண்டியென்றது தன்னாட்டு இரவலரின்மையின் அவரைப்பெற விரும்பி எ - று. தேரிற்றந்து என்றது அவ் விரவலருக்கு அவருள் வழித் தேரைப்போகவிட்டு அதிலே அவர்களைவரப்பண்ணி எ - று. தேரான் என உருபுவிரிக்க; தேர் எனத் தேர்ச்சியாக்கி அவ் விரவலரை அவருள்ளவிடத்திலே தேடி அழைத்து என்றுமாம்" என விளக்கினார். இவற்றால் இவன் தன்னாட்டு இரவலரில்லையாக வழங்கினான் என்றும், அவ் விரவலரைவேண்டிப் பிறர்நாட்டுத்தேடித்

தேரைப்போகவிட்டு அவரை அதிலேவரப்பண்ணி அவர்க்குநிரம்பிய துப்புரவனைத்தும்வழங்கினனென்றும், இங்ஙனம் கொடுக்கும்ஆசை யேநிரம்பிய சத்தியகீர்த்திமானிவனென்றும் நன்கறியலாகும். வேறி யாரிடனுங்காண்டற்கரிய இவ் வரியபெரிய வள்ளன்மையினையே இளங்கோவடிகள் கோடைத்திறம் என்ற அழகியதொடரான் விளக் கினரென்று துணியலாம். இவன் பார்ப்பார்க்குக் கோதானமும் பூதானமுஞ்செய்து குழவிகொள்வாரிற்குடிபுறந்தந்தவன் என் பது ஆறும்பத்துப்பதிகத்தாலறியலாம். இத்தகையபெருவண்மைகரு தியே வண்டமிழ்மறையோர்க்குவானுறைகொடுத்தோனாக இவனை அடிகள் சிறப்பித்தாரென்றுணரலாம். இன்னுமிவனை, "இரவலர் புன்கணஞ்சும் புரவெதிர்கொள்வன்" எனவும், "இரவன்மாக்கள் சிறு குடிபெருக, வுலகந்தாங்கிய மேம்படுகற்பின், வில்லோர்மெய்ம்மறை" எனவும் பாடுதலல்லாமல், "வள்ளியையென்றலிற்காண்குவந்திசினே" எனச்சிறப்பித்தலையும் ஆண்டுக்காண்க. "வள்ளியையென்றலிற் காண்குவந்திசினே" என்னும் அடி குலவுவேற்சேரன் கொடைத்திறங் கேட்டுப் பராசான்பரிசிற்குச்சென்றான்என்றதற்கு மிகவும்பொருந்த நிற்றல் உய்த்துணர்ந்துகொள்க. இவனே வேலண்ணல் ஆதலானும் இவனே யாரினுமிக்ககொடையாளனாதலானும் பராசான் இவன்பாற் சென்றானென்றே ஒருதலையாகத்துணியப்படுமென்க. இவன் கடற் கரைப்பக்கத்தூர்க்கணிருந்தனன் என்பது—

> "தொடைமடிகளைந்தசிலையுடைமறவர்
> பொங்குபிசிர்ப்புணரிமங்குலொடுமயங்கி
> வருங்கடலூதையிற்பனிக்கும்
> துவ்வாநறவின்சாயினத்தானே" (பதிற்று-௬0)

எனப்பதிற்றுப்பத்துள் இவனிருக்குமிடங்கூறுதலா னுணரப் படும். இதனுரைகாரர் "மறவர்கடலூதையிற்பனிக்குநறவெனக்கூட்டி ஆண்டுவாழுமறவர் கடலூதையான்மட்டும் நடுங்கும் நறவு என்க. நறவு - ஓரூர். துவ்வாநறவுவெளிப்படை" என விளக்கியதனானும் இத னுண்மை உணரலாம். கடலூதையிற்பனிக்கு நறவு என்றதனால் இந் நறவூர் கடற்கரைக்கு நெடுந்தூரமாயதென்று கருதற்கியலாமை காண்க. இவனைப்பற்றிய முதற்பாட்டில்,

"விளங்கிரும்புணரியுருமெனமுழங்கும்
கடல்சேர்கானற்குடபுலமுன்னிக்
கூவற்றுழந்ததடந்தாளுரை
குவியிணர்ஞாழன்மாச்சினைச்சேக்கும்" (பதிற்று-௫௧)

எனக்கூறுதற்கண் "குடபுலமென்றது தன்னகரிக்கு மேல்பாலாம்" என்று உரைகாரர்கூறுதலானும், நூலுட்"கடல்சேர்கானற்குடபுலம்" என்றிருத்தலானும் இவ்வாசனகரிக்குமேற்கே கடல்சேர்ந்தகானற் புலமிருப்பதென்று புலப்படுதலான் இந்நறவூர் கடலாற்பனிக்காது கடலூதையாற்பனிக்கக்கூடிய அளவாக மேல்கடற்பக்கத்துள்ள தென்று தெளிந்துகொள்ளலாம். மேற்சொற்றபராசான் இவ்வேற்சேரன்கொடைத்திறங்கேட்டு இவனிருக்கும் கடல்சேர்கானற்குடபுல நறவூர்க்குச் சென்றானுதலாற் பாண்டிநாடுகடந்து மலையம்பிற்படப் போனுனென்றும் மீளும்போது பாண்டிநாட்டுத்திருத்தங்காலிற் றங்கினுனென்றும் உணர்ந்துகொள்க. இதனுலிப்பராசான் செங்குட்டுவன்வஞ்சிநோக்கிவந்தவனில்லையென்பதும் தெற்றெனத் தெளிக.

சேரன்பாற்சென்றுபோந்த சோணாட்டுப்பராசான் பாண்டிநாட்டையும் மலையத்தையும் இடைவைத்துக் கடத்தல்காரணம் இஃதென்று ஆராயாமலே கொங்குநாட்டுள்ள பழையசோர்தலைநகரை மேற்குத்தொடர்ச்சிமலைப்பக்கத்துள்ள கடல்நாடுகளிலுய்க்க முயன்றனர் பிறர். சேக்கிழார், கொடுங்கோளூரை இராமனிருக்குங்காடும் அயோத்திஎன்பதுபோலப் பிற்காலத்துச் சோர்குலத்தவரிருத்தலைப்பற்றி வஞ்சியென்றுவழங்கியதைத்துணையாக்கொண்டு அதனைப் பழைய சோர்தலைநகரென்றுகூறிவிடலாமென்றுதுணிந்து சேக்கிழார் வஞ்சியென்ற ஊர் ஆர்க்குங்கடலங்கரைமேலிருத்தலைநோக்கிப் பழையசோர்வஞ்சியுங் கடலுடையதாலைல்லது கொடுங்கோளூரென்றுசொல்லுதல் பொருந்தாதென்றுகண்டு பழைய சோர்வஞ்சிக்குங் கடலையுண்டுபண்ணத்தலைப்பட்டனர் பிறர். இஃதொரு ஸகரப்ரயத்நமேயாகும்; மேல்கடலாதலின் யாராலும் ஸாதிக்கப்படாமற் போவதென்பதறிக.

தமிழ்நூல்களில் ஓரூர் கடலடுத்ததாயின் அவ்வூரைச்சொல்லுமிடத்து அது கடலுடைமைவிளங்கவே பாடப்படுமென்பது முசிறி,

தொண்டி, மாந்தை, கொற்கை, மருவூர்ப்பட்டினம், புகார் முதலிய பழைய வூர்களைப்பற்றி ஆங்காங்குவரும் பாடல்களாற்றெளியப்படும். நேரேகடல்கூறுதொழியினும் கடனிலத்துள்ளதென்றுபுலப்படக் "கானலந்தொண்டி" "தொண்டியங்கானல்" என்றாற்போலவேனும் விளங்கப்பாடாமை நல்லிசைப்புலவர்வழக்கன்று. இதனுண்மையைத் தமிழ்கற்றாரெல்லாம் நன்கறிப. வஞ்சியைப்பற்றிய பழையபாடல்கள் தமிழில் நூற்றுக்கணக்காகவுள்ளன; அவற்றுளொன்றேனுங் கடலு டைமைபற்றி வஞ்சியைச்சிறப்பித்ததாக யான் கண்டிலேன். "வஞ்சி யங்கானல்" என யாண்டும்பயிலாமை ஈண்டைக்குநினைக்கத்தகும். இங்ஙனம் வழங்காமைமாத்திரமன்று "வஞ்சியம்பூம்புறவின்" என இறையனூர்களவியலுரைமேற்கோளில் வேறாகவும்வழங்கியுள்ளது. மணிமேகலையில் இவ் வஞ்சியைப்பற்றிய அடிகள் பலபல வுள்ளன. அவற்றுளொன்றானும் இது கடலுடைமைகாணப்படுதலில்லை. இவ் வாறுகாணப்படாமைமட்டுமன்று; கடலுடைமைக்குவிரோதமான செய்தியொன்றும் அது புலப்படுத்துகின்றது. அஃதாவது இன்ன தென்றுகாட்டுவல் - கடற்கரையிற் சோழர்பெருநகராகிய காவிரிப் பூம்பட்டினம் இந்திரவிழவைமறந்ததனானுண்டாகிய தேவசாபத்தாற் கடல்கொள்ளப்பட்டதெனவும், அக் கடல்கோளால் நெடுமுடிக்கிள்ளி யாகியசோழன் அவ்வூரைவிட்டுத் தனியேபோயினன் எனவும், ஆங் கிருந்த அறவணவடிகளும் மணிமேகலையினுடையதாயரும் அக் கடல்கோளால்வருந்தாதுபோய் வஞ்சிமாநகரத்துப்புக்கனரெனவும் மணிமேகலைநூல் கூறுகின்றது. இதனை,

'விரிதிரைவந்துவியனகர்விழுங்க
வொருதனிபோயினனுலகமன்னவ
னருந்தவன்றன்னுடனாயிழைதாயரும்
வருந்தாதேகிவஞ்சியுட்புக்கனர்"

எனவும்,

"மனங்கவல்கெடுத்துமாநகர்கடல்கொள
வறவணவடிகளுந்தாயருமாங்குவிட்
டிறவாதிப்பதிப்புகுந்ததுகேட்டதும்"

எனவும் வருவனவற்றானுணர்ந்துகொள்க. ஓரூர் கடல்கொள்ளும் போதிலோ அன்றி அக் கடல்கோளைத்தெரிந்தபோதிலோ, அவ்வூரை

விட்டோடுவார் கடல்கோளுக்கெட்டாதென்று தாம் தெரிந்துகொண்ட அந்நாட்டு ஊர்கட்கே சென்றொதுங்குவரென்பது யான்கூறியறிவிக்க வேண்டுவதன்று. புகார்ச்சோழன் உறையூர்புகுந்தானென்பது திண்ணமாகநினைக்கப்படும். அறவணவடிகள் தாயருடன் உறையூருட்புகாமல் ஒருநான்குகாவதம்அப்பாற்போய்க் குடபுலவஞ்சியுட் புக்கனராவர். சோழன் இந்திரவிழாவெடாத தவற்றாலன்றே அவனுள்ளபுகாரைக் கடல்கொள்வது. இக்கேட்டுக்குக்காரணனான சோழனுடையநாடே தம்போன்றமாதவர்க்குத் தங்குதற்குரியதாகா தென்றுகொண்டு சேரநாட்டுவஞ்சியுள் அறவணவடிகள் தாயருடன் புக்கிருந்தனரென்றுய்த்துணரப்படும். "வருந்தாதேகி வஞ்சியுட்புக்கனர்" எனவும் "இறவாதிப்பதிப்புகுந்தது" எனவும்கூறுதலையுநோக்கிக் கொள்க. இனிப் பிறர்நினைக்கின்றபடி இவ்வஞ்சி மேல்கடற்கரைக் கண்ணதாயின் பராசரன்செல்வழியே இவ் வறவணவடிகட்கும் வழியாதலான் இடையிற் பாண்டிநாட்டுமதுரையிற்றங்காது மற்றுமோர் கடற்கரையூர்க்கே அறவணவடிகள்சென்றாரென்றன்றோமுடியும். அங்ஙனமாயின் மதுரையிற்றங்காமைக்கும் கடல்கோளுக்கஞ்சிப் பின்னுமோர்கடலையேயடைதற்கும் காரணங்கூறல்வேண்டும். மேல் கடற்கரையின்கண் வஞ்சியைநிறுவநினைப்பார்; இவற்றுக்கெல்லாம் பொருந்தவுரைக்கலாகுமோ என்று ஆராய்ந்துகொள்க. இஃதன்றியும் அம் மணிமேகலையுள் காஞ்சிக்கும் வஞ்சிக்கும் போக்குவரத்துக் கூறப்படுதல் கற்றார்பலரும் அறிவர்.

"பொன்னெயிற்காஞ்சிநாடுகவினழிந்து
மன்னுயிர்மடியமழைவளங்கரத்தலி
னந்நகர்மாதவர்க்கையமிடுவோ
ரின்மையினிங்கரெய்தினர்காணாய்"

எனவும்,

"ஆங்கவன்றானுமறத்திற்கேதுப்
பூங்கொடிகச்சிமாநகராதலின்
மற்றம்மாநகர்மாதவன்பெயர்நாட்
பொற்றொடிதாயருமப்பதிப்பட்டனர்"

எனவும் வருவனவற்றாற் காஞ்சிநாடுபஞ்சம்பட்டபோது ஆங்கிருந்த மாதவர் வஞ்சிவந்தெய்தினரென்றும் பின் இவ் வஞ்சியிலிருந்த அறவணவடிகள் தாயருடன் காஞ்சிக்குப்போயினாரென்றும் அறியப்

படும். காஞ்சிநாட்டையுடைய தொண்டைநாட்டையடுத்துள்ளது கொங்குநாடேயாதலான் காஞ்சி பஞ்சம்பட்டவளவில் அடுத்துள்ள கொங்குநாட்டுவஞ்சியுள் மாதவர் எய்தினரென்பதே பொருந்திற்றாகும். போக்குவரத்துக்குஎளிதாயநெறியுடையதும் மேல்கடற்கரைபோல நெடுந்தூரமாகாததும் கருவூர்வஞ்சியேயென்பது எளிதிலுணரத்தகும். அறவணவடிகள் புகார் கடல்கொள்ள வஞ்சியுட்புக்கனரென்றதனோடு பொருந்தநோக்குமிடத்து யான்கூறுவதேபொருத்தமுடைத்தாதலுணர்க.

இனிப் பதிற்றுப்பத்துள் மூன்றாம்பத்துப்பதிகத்துக்,
"கருங்களிற்றியானைப்புணர்நிரைநீட்டி
யிருகடனீருமொருபகலாடி"

என்பதனால் ஒருசேரனுடைய அரியபெரியசெய்தியொன்று கூறப்பட்டுள்ளது. இச் செய்தியையே இளங்கோவடிகளும் "இருகடனீருமாடினோனாயினும்" என்பதனாற்கூறினார். இச்செய்தி இமயவரம்பன் றம்பியுடையதாயினுமாகுக. வேறொருசேரனுடையதாயினுமாகுக. அஃதீண்டைக்கு ஆராய்ச்சியின்று. சேரவரசனொருவன் இச்செய்தி நிகழ்த்தினானென்பதுமட்டி லிஃதுணர்த்தாதிராது. பதிற்றுப்பத்துரைகாரர், "இருகடலுமென்றது தன்னதாய்மேல்கடலும்பிறநாட்டதாய்ப் பின்புதான்பொருதுகொண்டுதன்னதாக்கியநாட்டிற் கீழ்கடலும்எ-று. கருங்களிற்றியானைப்புணர்நிரைநீட்டி, யிருகடனீருமொருபகலாடியென்றது அவ்விருமுந்நீரும் ஒரு பகலிலேவரும்படி யானைகளைநிரைத்து அழைப்பித்து ஆடி எ-று "எனவுரைத்தார். இதன்கட் குறிக்கப்பட்டது விஜயாபிஷேகமேயாமென்பது பிறநாட்டை வென்று தன்னதாக்கினானென்பதனா லுய்த்துணரப்படும். விஜயாபிஷேகத்துக்குரிய விஜயாஸனம் பெருவேந்தர்கோயிலகத்ததென்பது மாநஸாரநூலகத்துட்கண்டுகொள்க. அந்நூலார் பிரதமாஸனம், மங்களாஸனம், வீராஸனம், விஜயாஸனம் எனப் பலகூறுவர். அவற்றையெல்லாம் ஈண்டுரைப்பிற்பெருகும். சேரன் தன்கோயிலுள்ளதலைநகர் கீழ்கடல்மேல்கடல் இரண்டிற்கும் நெடுந்தூரமாக இருத்தல்காரணமாகவே அவ்விருமுந்நீரையும் ஒருபகலிலே அழைப்பித்தற்குவகைதேடித் தன் பெருநகர்க்கிருபக்கத்தும் கடல்களினெல்லைவரை யானைகளைநிரைத்து இருமுந்நீரையுந்தருவித்துக்

கொண்டானென்றுணரப்படும். மேல்கடற்கரையிற்கோயிலுடைய னுயின் மேல்கடலிலேநின்றேகீழ்கடனீரையாடினுன் என்றன்றே சிறப்பித்துப்பாடுவர். இருகடலுமாடுதலையன்றே ஈண்டுப்பெருஞ் சிறப்பாகக்கூறுகின்றார். இதனுலிருகடலும் அதிகதூரமான நிலையிற் சேரன்கோயிலிருத்தல் செவ்வனம்புலப்படும். இச் செய்தியை "அயிரைபரைஇ" என்று அயிரைமலையிற் கொற்றவைக்கடவுளைப் பரவுதலுடன்கூறினர். அதுவும் ஒரு வீரச்செயலாதலான்; என்னை யெனின் பகைவர்நிறம்படுகுருதியானன்றி அக் கொற்றவை பலி கொள்ளாளென்பது கேட்கப்படுதலான் அங்ஙனம் அத்தெய்வத்தை வழிபட்டதனையும் ஓர் அரிய செயலாக்கி இப் பெருஞ்செயலோடு கூறினர் எனவறிக. இவ் விருகடனீருமொருபகலாடியசெய்தி கருவூர்வஞ்சிக்கு எவ்வளவு அழகாகப்பொருந்துவதென்பது ஈண்டு யான்கூறவும் வேண்டுவதோ.

இவற்றுளொன்றையும் ஆராயாது வஞ்சி கடற்றுறைப்பட்டின மாகுமென்று தாமேநினைத்துக்கொண்டு,

"அளந்துகடையறியாவருங்கலஞ்சுமந்து
வளந்தலைமயங்கியவஞ்சிமுற்றத்
திறைமகன்செவ்வியாங்கணும்பெறாது
திறைசுமந்துநிற்குந்தெவ்வர்போல"

என்னுஞ் சிலப்பதிகாரத்துள்ள "கலம்" என்னும் சொல்லையேகண்டு வஞ்சி கடலுடையதாதற்காதாரமாக இவ்வடிகளைக்காட்டினருமுளர். அவர்க்கு ஈண்டை அருங்கலம் அரியமரக்கலம் என்பதாம். அதனுல் அவர்கொள்ளும்பொருள் பலபண்டம் நாவாய்சுமந்துவந்து தலைமயங் கிய வஞ்சிமுற்றம் என்பதாம். இவரிங்ஙனங்கூறுவதுபொருந்துமோ என்றாராய்வேன். இவ்வடிகட்குரைகூறுமிடத்து அரும்பதவுரையா சிரியர் "அளந்துகடையறியாஎன்பதுமுதல் திறையிடுவார்க்கு அடை" என்று சிறார்க்கும் உரைவிளங்க இனிதுரைத்திருக்கவும் அவ் வினிய உரைக்கு உடன்படாது வேறுகூறுவது வஞ்சிக்குக்கடலுண்டு பண்ணுதற்கேயென்று எளிதிலுணரலாம். ஈண்டு வஞ்சிமுற்றமென் றது வஞ்சியிலுள்ளமுற்றம் என்றவாறும். அம்முற்றம் கோயின் முற்றமேயென்பது இறைமகன்செவ்வியாங்கணும்பெறாது அம்

முற்றத்தே திறைசுமந்து தெவ்வர்நிற்குந்தன்மைகூறுதலா னுணரப்படும். தெவ்வர்திறைசுமந்துநிற்கும் அக்கோயின்முற்றத்துப் பலபண்டம் நாவாய்சுமந்துவந்து தலைமயங்குதல் ஏனோ? கடல்வழியாக நாவாய்சுமந்துவந்தபலபண்டங்கள் அவ்வப்பண்டசாலைகளி லன்றோவுய்க்கப்படும் "பௌவத்துநன்கலவெறுக்கைதுஞ்சும்பந்தர்" (பதிற்-டுரு)எனப் பௌவத்திலேவந்த நன்கலமாகியசெல்வந்துஞ்சும் பண்டசாலைகள் கடற்கரையூரிற்கூறப்படுதல்காண்க. கோயின்முற்றத்துவருதற்கும், வந்து தலைமயங்கிக்கிடத்தற்கும் ஏதுவேயில்லாமையுணர்க. இனிப் பலபண்டங்களை அரிய மரக்கலங்கள் சுமந்தால் அதனால் வஞ்சிமுற்றம் தலைமயங்காதென்பது நன்றறிந்துகொள்க. சுமந்த நிலை பண்டங்கள்மரக்கலங்களிலிருக்குநிலையையன்றோ உணர்த்தும். வங்கத்திற் பலபண்டங்களிருத்தல்காரணமாக வஞ்சிமுற்றம் வளந்தலைமயங்குமோ? மயங்காது. மற்றெதனாலாமெனின் அவ் வருங்கலங்கள் அப் பண்டங்களைச்சொரிந்தாலொருகாலாகும். அப் பிறர்கூறுவதே கருத்தாயின் "அருங்கலஞ்சொரிந்துவளந்தலைமயங்கிய" எனப்பாடுவரென்க. ஈண்டுச்சுமந்துஎன்னுஞ்சொல் விரோதமாகஇருத்தலையுணர்ந்தும் அது தலைமயங்கியஎன்பதனுடன் தம் கருத்துப்படி இயையாமையைத்தெரிந்தும் வந்து என்றொரு சொல்லை அதன்பின்னேபெய்து சுமந்துவந்து எனப் பிறர்பொருள்கூறினாரென்று உணர்ந்துகொள்க.

இவ்வாறெல்லாமிடர்ப்படாமல் இவ்வடிகளின் உண்மைப் பொருளிஃதென்று துணியுமாறு கூறுவேன். இச் சிலப்பதிகாரத்து வஞ்சியைக்கூறியாங்கு மதுரைக்காஞ்சியில் மாங்குடிமருதனார் மதுரையைக்கூறியுள்ளார். அது,

"நாடரவந்தவிழுக்கலமனைத்துங்
கங்கையம்பேரியாறுகடற்படர்ந்தாஅங்
களந்துகடையறியாவளங்கெழுதாரமொடு
புத்தேளுலகங்கவினிக்காண்வர
மிக்குப்புகழெய்தியபெரும்பெயர்மூதூர்"

என்பது. இதனுள் விழுக்கலமனைத்தும் அளந்துகடையறியா வளங்கெழுதாரமொடு காண்வரப்புகழெய்தியமூதூர் என்று கூறியதன்

கருத்தும், அளந்துகடையறியாவருங்கலஞ்சுமந்து வளந்தலைமயங்கிய வஞ்சி என்றதன்கருத்தும் பெரும்பாலும் ஒத்தல்காண்க. இம் மதுரைக்காஞ்சியுரையில் நச்சினார்க்கினியர் "நாட்காலத்தேதிறையாகக்கொண்டுவரவந்த சீரியகலங்களும் அத்தன்மையனபிறவும் கங்கையாகிய அழகிய பேரியாறு ஆயிரமுகமாகக் கடலிலேசென்றாற்போல அளந்து முடிவறியாத மதுரை" எனப் பொருள்கூறினர். ஈண்டு "விழுக்கலம்" திறையாகக்கொண்டுவரவந்த சீரியகலங்கள் எனப்பொருள்பண்ணப்பட்டதனை நன்றுநோக்கிக்கொள்க. இதற்கேற்பவே சிலப்பதிகாரவரும்பதவுரையாசிரியர் "அளந்துகடையறியா என்பது முதல் திறையிடுவார்க்கு அடை" என்றதனையும் நோக்குக. மதுரைக்காஞ்சியில் விழுக்கலம் என்றுகூறியதுதானே ஈண்டு அருங்கலமெனக்கூறப்பட்டுள்ளது. ஆண்டுக் கலம்என்பது மரக்கலமாகாது அணிமுதலியபொருள்களையேயுணர்த்தல்போல ஈண்டும் உணர்த்துமென்றுகொள்க.

"அருங்கலந்தரீஇயர்நீர்மிசைநிவக்கும்
பெருங்கலிவங்கந்திரிதந்தாங்கு"

எனவரும் பதிற்றுப்பத்தில் அருங்கலம் என்பது மரக்கலத்தையுணர்த்தாது அரியபொருள்களையுணர்த்தல் ஆராய்ந்துகொள்க. அகப்பாட்டிலும் "அருங்கலந்தெறுத்தபெரும்புகல்வலத்தர்" (அகூ) என்புழி மரக்கலங்கூறாது அரியபொருள்களேகூறுதல்காண்க. அருங்கலஞ்சுமப்பது வஞ்சிமுற்றமென்க; பெரும்பொறைஎன்பதறியச் சுமந்துஎன்றார். "நிலனெடுக்கல்லாவொண்பல்வெறுக்கை" (மதுரைக்காஞ்சி) என்புழி "நிலஞ்சுமக்கமாட்டாத ஒள்ளிய பலவாகிய பொருட்டிரள்களையும் என்றது பூண்களையும் பொன்னையும்" என நச்சினார்க்கினியர் கூறுதலான் ஈண்டும் அருங்கலமென்பன அவை என அறிக. முன்னே திறையிட்டார் தரவந்த அரியஅணியும்பொன்னுமாகிய பொருள்களைச்சுமத்தல்காரணமாக அளந்துகடையறியா வளந்தலைமயங்கிய வஞ்சிமுற்றத்து யாங்கணும் இறைமகன்செவ்விபெறாது திறைசுமந்துநிற்குந் தெவ்வர்போல என்று பொருள்கொள்க. அருங்கலம் முன்னே அநுகூலராகப்போந்து திறையிட்டார்தந்தனவாம். அவரே முன்னேதிறையிடற்குரியராவர். அவர்தந்ததிறை யாங்கணும் நிரம்பியதுகாரணமாகவும், அவ்வநுகூலர்க்குக்காட்சியளித்தல்

காரணமாகவும் தெவ்வர் இடமும் செவ்வியும்பெறுதவராய்த் திறை யைச்சுமந்து நிற்பாராயினரெனவுணர்க. பின் தெவ்வர் என்றதனல் முன்னேதிறையிட்டார் அறுகூலர் எனவுணர்க. அவரே தெவ்வரின் முற்பட வேந்தன்காட்சிபெறுதற்குரியராவர். இனி அருங்கலம் சேரன்படை வஞ்சிசூடிச்சென்று பகைப்புலம்புக்கு வென்றுகொ ணர்ந்த திறையாயினுமாகும். இத்தகையதிறையே வஞ்சியுள் விளங் கிக்கொண்டிருக்குமென்பது "கூடார்வஞ்சிக்கூட்டுண்டுசிறந்த வாடா வஞ்சி" என்னும் சிலப்பதிகாரவடிகட்கு அரும்பதவுரையாசிரியர் "வஞ்சிக்கூட்டு - எடுத்துச்செலவிற்கொண்டதிறை, அதனாற்பொலிவு பெற்ற கருவூரிலே" என்று விளக்கியவாற்றானுணர்க. இங்ஙனமன்றி வளர்தலைமயங்கியவஞ்சிமுற்றத்து இறைமகன்செவ்வியாங்கணும் பெறாது அளந்துகடையறியாவருங்கலஞ்சுமந்து திறைசுமந்துநிற்குந் தெவ்வர் என அரும்பதவுரையாசிரியர்கருத்தொடுபொருந்தஇயைப் பினும் அமையும். திறைதருபொருளுள் அருங்கலங்களும் உண் டென்பதை,

"ஆரமிவையிவைபொற்கலமானையிவையிவையொட்டக
மாடலயமிவைமற்றவையாதுமுடியொடுபொட்டக
மீரமுடையனநித்திலமேறுநவமணிகட்டிய
வேகவடமிவைமற்றவையாதும்விலையில்பதக்கமே"

"இவையுமிவையுமணித்திரளினையவிவைகனகக்குவை
யிருளும்வெயிலுமெறித்திடவிலகுமணிமகரக்குழை"

என்னும் கலிங்கத்துப்பரணியானுமுணர்க.

இவையெல்லாம் ஆராயாது கலம் என்னும் ஒரு சொல்லே பற்றிப் பெருங்கவியரசர்பொதிந்தநயங்கள் பலவற்றையுஞ்சிதைத் துப் பழைய்நூல்வழக்கிற்கும் உரைவழக்கிற்குமாறாக ஒரு பெருங் கடலை ஈண்டுக்கற்பிப்பது பொருந்தாதென்றுணர்க.

வஞ்சியைக் கடற்கரைக்கண்நிறுவமுயல்வார் தங் கொள்கைக்கு ஆதரவாகக்கூறுவது இன்னும் ஒன்றுண்டு. அஃதாவது செங்குட்டு வன் வடநாட்டுக்குப்படையெடுத்துச்செல்லும்போது,

"தானவர்தம்மேற்றன்பதிநீங்கும்
வானவன்போலவஞ்சிநீங்கித்
தண்டத்தலைவருந்தலைத்தார்ச்சேனையும்
வெண்டலைப்புணரியின்விளிம்புசூழ்போத
மலைமுதுகுநெளியநிலைநாடதர்பட
வுலகமன்னவனொருங்குடன்சென்றாங்
காலும்புரவியணித்தேர்த்தானையொடு
நீலகிரியினெடும்புறத்திறுத்து" (சிலப் - கால்கோள்)

என்பதனால் தலைவருஞ்சேனையும் புணரியின்விளிம்புசூழ்போதச் சென்று நீலகிரிப்புறத்துத்தங்குதல் அறியப்படுதலான் இச் செங் குட்டுவனூர் மேல்கடற்பக்கத்திருப்பதென்று கருதப்படுமென்பது. அங்ஙனங்கருதற்கிடனின்மை காட்டுவல்—வஞ்சி கடற்கரைக்கண்ண தாயின் வஞ்சியங்கானல் வெண்டலைப்புணரி என விளங்கவுரைப்பர். வஞ்சியின்பக்கத்துக் கடலில்லாமையானே வஞ்சிநீங்கிப் புணரியின் விளிம்புசூழ்போத என்றார் என அறிக. பிறர்கூறும்வஞ்சி "ஆர்க் குங்கடலங்கரைமேன்மகோதை" யாகியகொடுங்கோளூரன்றே? அவ் வூரைநீங்கி அதன் கடலையடைதலையோ ஈண்டுப்பெரும்படையெடுத் துச்செலவுக்கு ஒரு சிறப்பாகக்கவியரசரெடுத்துக்காட்டினார்: அவ் வூரேகடற்கரையினிருக்க அதனைநீங்கிப்புணரியின்விளிம்புசூழ்போத என்று கூறுவதென்னோ. அவர் நினைக்கின்றபடி குடகடற்கரையி லன்றே சேரர்தலைநகருள்ளதாவது: வடநாட்டுப்படையெடுத்தற்குத் தலைநகரின்வடக்குவாயில்வழியாக வடக்குநோக்கிச்செல்லவேண் டியபடையில் தூசிப்படையும் சேனைத்தலைவரும் மட்டும் குடகடல் விளிம்புசூழ்வருவதேனோ? இவ் வினவுக்கெல்லாம்பொருந்த விடை பகர்தல் இயலாதென்று அறிஞரே ஆராய்ந்துகொள்வாராகுக.

மற்று வடநாடுபுகநினைந்தசெங்குட்டுவன் வஞ்சிநீங்கி நேரே வடக்கட்புகாது தலைவருஞ்சேனையும் மேல்பாற்புணரியின்விளிம்பு சூழ்போதத் தானும் ஒருங்குடன்செல்லுதற்கு ஏது என்னையெனிற் கூறுவேன். செங்குட்டுவன் வடநாடுபுகுவது தமிழரசராற்றலை யிகழ்ந்துபேசிய வடவரசர்க்குத் தமிழ்வலி யிற்றென்றுணர்த்தவும் பத்தினித்தெய்வத்துக்கு இமயமலையிற்கல்கொள்ளவுமாகும். இவ்

யொடு'' என்று சிறப்பித்தலான் ஈண்டும் அவ்வாறே செங்குட்டுவன் படைப்பெருக்கையுணர்த்தவேண்டிப் படைதிரண்டஅளவிற் றலை வருந் தூசிப்படையுங் கடலெல்லையைச்சூழ்வரச்சென்றான் என்றார் எனினுமமையும். இஃததிசயோக்தியெனக்கொள்ளினுமிழுக்காது. அதிசயோக்தியாகக்கூறுமிடத்து மேல்கடலேநினைத்தது படை வல முறைசெல்லுதலானெனவறிந்துகொள்க. இங்ஙனம் அதிசயோக்தி யாக இளங்கோவடிகள்கூறுவரோஎனிற் கூறுவரென்க. "மலை முதுகுநெளிய" என ஈண்டே இப்படைச்செலவைப்பற்றிக்கூறியது கொண்டுணர்க. சகடங்களின்பாரத்தையுணர்த்தவே மலைமுதுகு நெளிய என்றாராலெனின் படையின்பெருக்கையுணர்த்தவே கடல் விளிம்புசூழ்வர என்றாரென்க. இவ்வாறெல்லாம் ஆராய்ந்துகொள் ளாது "வஞ்சிநீங்கி'' எனத் தெளியக்கூறுதலையும் பொருட்படுத்தாது கடலைக் கருவூர்வஞ்சிக்கணித்தாகக் கூறப்புக்கார்பிறர்.

மற்றுச் சிலப்பதிகாரத்து இளங்கோவடிகள் வஞ்சியையடுத்து நான்குநிலமும் அணித்தாயிருத்தலைவருணித்து நீர்ப்படைக்காதை யிறுதியிற்கூறினாராலெனிற் கூறுவேன். அவர் ஆண்டு,

குறத்தியர்பாடியகுறிஞ்சிப்பாணியும்
... ...
தொடுப்பேருழவரோதைப்பாணியும்
... ...
கோவலரூதுங்குழலின்பாணியும்

கூறி, அப்பால்

வெண்டிரைபொருதவேலைவாலுகத்துக்
குண்டுநீரடைகரைக்குவையிரும்புன்னை
வலம்புரியீன்றநலம்புரிமுத்தம்
கழங்காடுமகளிரோதையாயத்து
வழங்குதொடிமுன்கைமலரவேந்தி
வானவன்வந்தான்வளரிளவனமுலை
தோணலமுணீஇயதும்பைபோந்தையொடு
வஞ்சிபாடுதுமடவீர்யாமெனு
மஞ்சொற்கிளவியரந்தீம்பாணியும்
ஓர்த்துடனிருந்தகோப்பெருந்தேவி

என்றுரைத்துள்ளார். இதன்கண் குறத்தியரெனக் குறிஞ்சிநிலத்தாரையும், உழவரென மருதநிலத்தாரையும், கோவலரென முல்லைநிலத்தாரையும் பெயர்குறித்து விளங்கவுரைத்த இளங்கோவடிகள் இறுதியின்மட்டும் நெய்தனிலத்துமாக்கள்பெயராற்கூறாது அஞ்சொற்கிளவியர்என நாகரிகமாகவே உரைத்ததன்கருத்து ஆராயத்தகும். காவியரசனைக்கு எல்லாநிலங்களையும் இயைத்துக்கூறப்புக்க அடிகள் மற்றை மூன்றுநிலனும் உள்ளவாறுகூறி அந்நிலமாக்கள் பெயரெடுத்துரைத்து அவர்பாணியும்வருணித்துப்போந்தவர் நெய்தலணித்தாகாததன்மையான் அந்நெய்தற்பொருளாகியமுத்தத்தை முன்கைமலரவேந்திக் கழங்காடுமகளிரோதையாயத்து வஞ்சிபாடுதும்யாமெனும் அஞ்சொற்கிளவியர்பாணியும் என்று உண்மைபுலப்படுத்திப்போனாரென்க. இங்ஙனமன்றி நெய்தற்கடல்அணித்தாகஇருக்குமாயின் ஆண்டுக்கடனிலமகளிர்பாணியைக் கடலொலியவித்தற்றன்மையையேனும் கடலொலியையேனும் வருணித்தொழிவர் என்க. பிறவிடத்தும் வஞ்சியில் ஆன்பொருநைவெண்மணலிற் குறுந்தொடிமகளிர்கழங்காடுதலைக்கூறுதல் காண்க. அது,

“செறியரிச்சிலம்பிற்குறுந்தொடிமகளிர்
பொலஞ்செய்கழங்கிற்றெற்றியாடுந்
தண்ணான்பொருநைவெண்மணற்சிதைய” (புறம் - ௩௬)

எனவருதலானுணரப்படும். ஆண்டுக்கடலின்மையாற் பொலஞ்செய்கழங்கு என்றுகூறியதுகாண்க. ஈண்டுக்கழங்காடுவார் கடன்முத்தத்தையேந்தியாடுவாரென்றது அவ்வஞ்சியார்க்குக் கடற்செல்வமுமுண்டு என்பதைக்குறித்ததன்றிக் கடல் ஊர்ப்புறத்திருத்தல்கருதியன்றென்க. சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சியகிள்ளிவளவன் இவ்வஞ்சியைமுற்றியிருந்தபோது நல்லிசைப்புலவர்பலர்பாடிய பல பாடல்கள் புறப்பாட்டின்கணுள்ளன. அவற்றுளொன்றிலேனும் கடற்சம்பந்தமேகூறப்படாமை ஆராய்ந்துகொள்க. இதனால் மேற்கண்ட சிலப்பதிகாரவடிகட்கு யான்கூறுவதேகருத்தாகக்கொள்க. ஆண்டு நெய்தல்வருணனையெல்லாம் வேலைவாலுகத்துப்புன்னையடியில் வலம்புரியீன்றமுத்தம் என முத்தத்தையே விசேடித்தனவாதலறிக. வஞ்சிகடலுடையது, கடலுடையதில்லையென்று துணிவது

இஃதொன்றேகொண்டில்லையென்பது பலருமறிவர். மற்றுக்கூறிய வற்றோடும்பொருந்தவைத்தன்றே இஃதாராயப்படுவது. மற்றவற்றோடு பொருந்தநோக்குமிடத்தும் யான்கூறியதே துணிபாதலுணர்க. பேரறிவாளராகிய இளங்கோவடிகள் மூன்றுநிலங்களினும் அவ்வந் நிலமாக்கள்பெயரைக்கூறி இந்நெய்தனிலவருணனையில் அந்நிலமாக்களைக்கூறாமல் அந்நிலப்பெருளாகிய பூத்ததைதயேவிசேடித்தொழிந்து உண்மையைத்தப்பாதுபுலப்படுத்திய அவர்கவித்திறத்தை யானளந்துரைக்கும் வலியிலேன். அறிவாளரே நுணுகியாராய்ந்து கொள்வாராகுக. கடற்செல்வம்பற்றிக் கடலை ஊர்க்குவிசேடித்தல் நூல்வழக்கேயென்பதும்,

> "எந்தமுலகுறுவிசெழினீலநக்கற்குமின்பப்
> பூந்தண்புகலூர்முருகற்குந்தோழனைப்போகமார்பைக்
> காந்துங்கனலிற்குளிர்படுத்துங்கடற்கூடலின்வாய்
> வேந்தின்றுயர்தவிர்த்தானையெப்போதும்விரும்புமினே"

என நம்பியாண்டார்நம்பிகள்பாடியபாடலிற் கடற்கூடல் என மதுரையைக்கூறுதலானுணர்க. இது கூடற்குரியகடற்செல்வத்தைக்குறிப்பதன்றிக் கூடல் கடலேயுடையதென்பது கருத்தாகாமை கண்டுகொள்க. எழுகடலழைத்தகதைகூறினாரெனின் அதுதோன்றக் கூறுவரென்க. கடற்செல்வமுடைமையேகருதிக் கடலுடையதாகவே வருணித்தல் கவிமரபென்பது கடலுக்குநெடுந்தூரத்துள்ள திருச்சுழியற்பதியை "கவ்வைக்கடல்கதறிக்கொணர்முத்தங்கரைக்கெற்றக், கொவ்வைத்துவர்வாயார்குடைந்தாடுந்திருச்சுழியல்" எனச் சுந்தரமூர்த்திநாயனர் பாடுதலானுணர்க.

இங்ஙனமாகவும் நல்லுரையாளராகிய அரும்பதவுரையாசிரியர் இச் சிலப்பதிகாரத்துரையில் "குறிஞ்சிமுதலாகநாலுநிலத்துப்பாணியும் ஓர்த்துறங்காததேவியென்றது நாலுநிலஅணிமையுங்கூறிற்று" எனவுரைத்தார். அவர் சிறிதுநுணுகிநோக்கியிருப்பாராயின் யான் கூறியதனை அவரேகூறினவராவர்.

யான் இத்துணையுங் கூறியவாற்றாற் பழைய சேர்வஞ்சி கடற்கரைக்கண்ணதாகாமை யுணர்ந்துகொள்க.

இனிச் செங்குட்டுவன் வடநாடுபுகுதற்குக் கடக்களியானைப் பிடர்த்தலையேறியவளவில் ஆடகமாடத்தறிதுயிலமர்ந்தோன் பிரசாதங்கொண்டு சிலர்வந்துபரவினரென்பது,

"குடக்கோக்குட்டுவன்கொற்றங்கொள்கென
வாடகமாடத்தறிதுயிலமர்ந்தோன்
சேடங்கொண்டுசிலர்நின்றேத்த" (சிலப்-கால்கோள்)

என்பதனாலறியப்படுதலால் ஈண்டு ஆடகமாடம் என்றது திருவனந்தபுரம் என்னும் ஊரையென்றுகொண்டு அதனாற் சேரர்தலைநகர் திருவனந்தபுரத்துக்கு அணித்தாகுமென்று கூறுவாருமுளர். இதனுண்மையினை இங்கு ஆராய்வேன்—இவ்விடத்து அரும்பதவுரையாசிரியர் ஆடகமாடம் திருவனந்தபுரம் என்றுகூறி இரவிபுரமென்பாருமுளர் என்றுரைத்தார். இதனு லவ்வுரையாளர்க்கு முன்னமே இம் மாடவிஷயமாக அபிப்பிராயபேதமுண்டென்று தெற்றெனவிளங்கும். இரவிபுரமென்பது கருவூர்க்கும்பெயராகுமென்பது யான் பாஸ்கரபுரமென முன்னர்க்கூறியவாற்றானுணரப்படும். செங்குட்டுவன் தான் வடநாடுபுகுவதைத் தன் அணிநகர்மருங்கே பறையறைவித்தறிவித்தான். அறைபறையெழுந்தபின் ஆசான் பெருங்கணி அமைச்சர் தானைத்தலைவர் தம்மொடு வடவரசர் தமிழரசரையிகழ்ந்த செய்திகூறி இகழ்ந்தவடவரசர்தலையிற் கடவுட்பத்தினிக்குக் கல்லேற்றிவரேனாயிற் குடிநடுக்குறூஉங்கோலேனாகுக என்று வஞ்சினங்கூற ஆங்கு ஆசான் அவன்சினந்தணியுமாறு சில சொல்லிய அளவிற் பெருங்கணி எழுந்து இருநிலமருங்கின்மன்னரெல்லாம் நின் திருமலர்த்தாமரைச்சேவடிபணியும் முழுத்தமீங்கிது முன்னிய திசைமேலெழுச்சிப்பாலையேகென்றேத்த அவ்வமயம் இராத்திரியாய் விட்டபடியால் இரவிடங்கெடுத்த நிரைமணிவிளக்கின் எல்லாருஞ் சூழப் பெருங்களிற்றெருத்தத்தில் வாளுங்குடையும் எற்றிவஞ்சியின் புறநிலைக்கோட்டப்புரிசையிற்புகுத்திப் படைத்தலைவர்க்குப் பெருஞ் சோறுவகுத்து அன்றிராத்திரிநீங்கிக் காலைமுரசம் ஒலியெழுந்தவாறே சிவபெருமான்சேவடிசென்னியிற்புனைந்து வடதிசையாத்திரைக்கு யானையேறியபோது "ஆடகமாடத்தறிதுயிலமர்ந்தோன் சேடங்கொண்டுசிலர்நின்றேத்த" என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதனாற்

கணி முகூர்த்தமிஃது என்றவுடன் வாளுங்குடையும் இரவிற் பரஸ்தானப்படுத்தினனென்றும், மறுநாட் காலைமுரசம்ஒலியெழும்போது சிவபிரானைவணங்கி யானையேறினனென்றும், அப்போது திருமால் பிரசாதம் சிலர்கொணர்ந்தனரென்றும் உணரலாம். முதனாள் இராத்திரித்தானே முகூர்த்தநிச்சயமாகி வாளுங்குடையும்பரஸ்தானப் படுத்திக் காலையிற்பயணங்கொண்டசேரன்முன்வந்த இத் திருமால் பிரசாதம் சேரனிருக்குந்தலைநகர்க்கண்ணேயுள்ள திருமால்கோயிலுடையதாகுமா அல்லது தூரத்துள்ள திருவநந்தபுரத் திருமால்கோயிலுடையதாகுமா என்பதே ஈண்டுஆராயவேண்டுவது. பிறர்கூறுகிற படி இவ்வாடகமாடத்தைத் திருவநந்தபுரமென்றுஞ் சேரனிருப்பது கொடுங்கோளூரென்றுங்கொண்டுபார்ப்போம். முதனாளிராத்திரி வாளுங்குடையும் பரஸ்தானப்படுத்தி மறுநாட்காலையிற்புறப்படும் அரசனுளனாகநினைக்குங்கொடுங்கோளூர்க்குத் திருவநந்தபுரம்பிரசாதம் வருதலியலுமா? கொடுங்கோளூர்க்குந்திருவநந்தபுரத்துக்கும் இரண்டுமூன்றுநாட்பயணதூரமில்லையா? முகூர்த்தநிச்சயமான இராத்திரிச்செய்தி திருவநந்தபுரத்துக்குத்தெரிதற்கே இரண்டு மூன்று நாளாகுமே; அங்ஙனமாகவும் ஆடகமாடந் திருவநந்தபுரமாதல் எங்ஙனங்கொடுங்கோளூர்வஞ்சிக்குச்சாதகமாகுமோ யானறிகிலேன். செங்குட்டுவன் வடநாட்டுப்பயணம் இந்நாளென்றுதெரியாவிடினும் பொதுவாகப்புறப்படுவானென்று நாடெங்கும் பறையறைந்த காரணமாகத்தெரிந்துகொண்டு திருவநந்தபுரத்தார் முன்னரே புறப்பட்டுப்போந்தார்; அவர்போந்ததருணம் செங்குட்டுவன் பயணத்துக்கு ஒத்ததாயிற்று எனக்கூறுவாராயின் அதனையே கருவூர் வஞ்சியே சேரர்தலைநகர் என்பாரும் கூறிக்கொள்ளலாகுமே. இதனால் ஆடகமாடம் திருவநந்தபுரமென்பது கொடுங்கோளூர்க்கு ஒரு அநுகூலத்தையும் கருவூர்க்கு ஒரு பிரதிகூலத்தையுஞ்செய்யாது பொதுவாகநிற்றல் நன்கறியலாம். இனி இவ் வாடகமாடந் திருவநந்தபுரந்தானோ என்பதைப்பற்றி ஆராய்வேன்.

சிலப்பதிகாரம் வரந்தருகாதையில் தெய்வமுற்றதேவந்திகை என்பாள் செங்குட்டுவன்முன்னேமாடலனைநோக்கி இக்கடவுண் மங்கலங்காணவந்தமகளிருள் அரட்டன்செட்டியின் இரட்டைப் பெண்களிருவரும், ஆடகமாடத்தரவணைத் துயின்றோன் அருச்சகனன

சேடக்குடும்பியின்புதல்வியும் இங்குளர்; அவரை உன் கரகத்து நீராற்றெளிப்பையாயின் முற்பிறப்புணர்ந்தவராவர். இதைக்காண் பாயாக என்றுசொல்ல மாடலனும் அவ்வாறேதெளிக்க அம்மூவ ரும் கண்ணகிபால் அன்புடைய முதியோர்சொல்லாற்புலம்ப அப் போது மாடலன் அரசனைநோக்கி இவ்வாட்டன்செட்டியின்இரட் டைப்பெண்களிருவரும் கண்ணகிதாயும் கோவலன்றாயுமாவர் என் றும், இச்சேடக்குடும்பியின்மகள் மதுரையிற் கோவலனையும் கண் ணகியையும் அடைக்கலங்கொண்ட ஐயைமகள் மாதரியாவள் என் றும் விளக்கிக்கூறுமிடத்துக்,

"காதலிதன்மேற்காதலராதலின்
மேனிலையுலகத்தவருடன்போகுந்
தாவாநல்லறஞ்செய்திலாதலு
னஞ்செஞ்சாயலருகாதணுகும்
வஞ்சிமூதூர்மாநகர்மருங்கிற்
பொற்கொடிதன்மேற்பொருந்தியகாதலி
னற்புளஞ்சிறந்தாங்கரட்டன்செட்டி
மடமொழிநல்லாண்மனமகிழ்சிறப்பி
னுடன்வயிற்றோராயொருங்குடன்றோன்றின
ராயர்முதுமகளாயிழைதன்மேற்
போயபிறப்பிற்பொருந்தியகாதலி
னாடியகுரவையினரவணைக்கிடந்தோன்
சேடக்குடும்பியின்சிறுமகளாயின
ளற்றிறம்புரிந்தோர்பொற்படியெய்தலு
மற்புளஞ்சிறந்தோர்பற்றுவழிச்சேறலும்
... ...
புதுவதன்றேதொன்றியல்வாழ்க்கை"

எனக்கூறப்பட்டுள்ளதனை அறிஞர் அறிவர். இதன்கண், கோவலன் றாயும் கண்ணகிதாயும் ஐயைமகள்மாதரியும் சுவர்க்கம்புகாது இவ் வுலகிற்பிறத்தற்குக்காரணம் கண்ணகிமேல்வைத்தகாதலே என்ப தும், அற்புளஞ்சிறந்தோர்பற்றுவழிச்சேறல் முறையாதலானே இவர் தம்மாற்காதல்செய்யப்பட்ட கண்ணகி அஞ்சாதணுகும் வஞ்சிமூதூ

ரில் அரட்டன்செட்டி இரட்டைப்பெண்களாகவும்,சேடக்குடும்பியின் மகளாகவும்பிறந்தனரென்று கூறியிருத்தல் எல்லாரும் அறிந்து கொள்ளலாம். அரும்பதவுரையாசிரியரும் "காதலி - கண்ணகி, என்றும் காதலராகையாலே அறஞ்செய்திலர்; அதனாற் காதலியாகிய அஞ்செஞ்சாயல் அஞ்சாதணுகும் வஞ்சிமூதூரிற்பிறந்தார்" என்றுரைத்ததையுங் கண்டுகொள்க. முன்னிருவரும் வணிககுலத்தவராதலிற் செட்டிமகளிராயினரென்றும், திருமால்பத்திமையாலாடியகுரவையால் ஆயர்மகள் திருமால்திருவடிபிடிப்பான்மகளாயினளென்றும் அடிகள் தெளியவுரைத்ததுங்காண்க. இடைச்சிமகள் இடைச்சியாகப்பிறவாமற்பிறந்ததற்கு "ஆடியகுரவையின்" என்று ஏதுக்காட்டினர். இம்மூவரும் காதலராதலின் நல்லறஞ்செய்திலர். அதனால் அஞ்சேஞ்சாயலருகாதணுகும் வஞ்சிமூதூர்மாநகர்மருங்கிற் பொற்கொடிதனமேற்பொருந்தியகாதலின் இருவர்தாயரும் அரட்டன் செட்டிமனைவியின் ஒருவயிற்று இரட்டைப்பெண்களாகத்தோன்றினர். ஆயர்மகள் ஆயிழைகாதலின், ஆடியகுரவையின் அரவணைக்கிடந்தோன்றிருவடிபிடிப்பானை சேடக்குடும்பியின்மகளாயினள் என்றேகொள்ளக்கிடத்தல்காண்க. ஈண்டு அரவணைக்கிடந்தோன் உள்ளஊர்வேறாயின் மேல் வஞ்சிமூதூரைக்கூறினாற்போல இவள் பிறந்தவூரையுங் கூறுவரென்க. அங்ஙனங்கூறாமைகாண்க. அஞ்செஞ்சாயலாகிய கண்ணகி அஞ்சாதணுகியது வஞ்சியேயெனவும், அவள்பாற் காதலால் அவளுள்ளவிடத்துப்பிறந்தார்கள் எனவும், அங்ஙனம் அவ்வூரிற்பிறப்பானேனோ என்னும் ஆசங்கையுண்டாகாதபடி அதனைப் பரிகரித்து "அற்புளஞ்சிறந்தோர் பற்றுவழிப்படர்தல் புதுவதன்"றெனவும் அடிகள் விளக்குதல்காண்க. திருவடிபிடிப்பான்மகளாகிய ஆயர்மகள் வஞ்சியிற்பிறவாது திருவநந்தபுரத்துப்பிறந்தாளெனக்கொள்ளின் அவளாற்காதலிக்கப்பட்ட அஞ்செஞ்சாயலாகிய கண்ணகியணுகியது வஞ்சியாதலான் அவள்பற்று அங்கே அவளையுய்க்குமென்னு நியதியின்மாறி வேற்றிடத்து அவள்பிறத்தற்குக் காரணங்கூறவேண்டிவரும். நூலுள் இவ் வாயர்மகள்பிறத்தற்கு இரண்டு ஏதுக்கள் கூறியுள்ளன. அவை ஆயர்முதுமகளாயிழைகாதலின், ஆடியகுரவையின் மகளாயினள் என்று கூறுதலானறியலாம். இதன்கண் ஆயிழைகாதலினாலும், ஆடியகுரவையினாலும்

மகளாயினள் என்று கூறியதற்கு ஆயிழைகாதலால் அவ் வாயிழை யணுகிய வஞ்சிமூதூரில் ஆடியகுரவையால் அருச்சகன்மகளாயின ளென்றேகொள்ளக்கிடக்கின்றது. இடைச்சி இடைக்குலத்திற் பிற வாது திருமால்அருச்சகன்மகளாயினமைக்கு ஆடியகுரவையின் என ஏதுக்கூறுகின்ற மஹாமேதாவியானபெருங்கவியரசர் ஆயிழைகாத லின் என்பதனை வாளாகூறினாரென்பது சிறிதும்பொருந்தாது. மேல் தாயிருவரும் அரட்டன்செட்டிமகளிராயினர் என்று கூறிய விடத்தும் "பொற்கொடிதன்மேற் பொருந்தியகாதலின்" என வஞ்சி மூதூரிற்பிறத்தற்கு ஏதுக்கூறுதல்காண்க. அங்குக்கூறிய ஏது வையே இங்கும் "ஆயிழைகாதலின்" என ஆயர்மகள் வஞ்சிமூதூ ரிற்பிறத்தற்குக்கூறினாரென்பது தெள்ளிது. இதனாற் சேடக்குடும்பி என்பான் வஞ்சிமூதூரிலுள்ளவன் என்பது தெளியப்படும். இவ் வருச்சகன் வஞ்சியூரினனென்று தெளிந்தவாற்றான் இவன் அருச்சிக் கும் அரவணைத்துயின்றதிருமாலும் அவ்வஞ்சியிலே திருக்கோயில் கொண்டருளியமூர்த்தியேயாகுமென்று துணியப்படும்; மாதரி ஆயி ழைகாதலின் வஞ்சியிற்பிறந்தாள் ஆடியகுரவையின் திருமால்பத்தி செய்தற்கேற்ற வைஷ்ணவகுலத்துப்பிறந்தாள் என்று கூறியதன் கருத்தையுற்றுநோக்கின் இவள் கண்ணகிஅணுகியவஞ்சிமூதூரிற் திருமாலைவழிபடுவாளாய்ப்பிறந்தாள் என்று புலனாகும். இதனால் வஞ்சிமூதூர் ஒருபுறனும், இவள் வழிபடுந்திருமாலிருப்பது வேறொருபுறனுமாகாமை யுணர்ந்துகொள்க. இவற்றால், சேடக் குடும்பி அருச்சிக்கும் அரவணைத்துயின்றோன்எழுந்தருளிய ஆடக மாடம் வஞ்சியுள் ஆனிலைபோன்றதோர் ஸ்தலவிசேஷமேயென்பது தெற்றெனவுணர்க. அது பொன்னாலாகியமாடக்கோயிலாதலான் ஆடகமாடம் எனப்பட்டதாகும். கறையூர்மணிமாடம், நாங்கூர்மணி மாடம், கடந்தையுட்டீங்கானைமாடம் என்பனவெல்லாம் அவ்வவ் வூரிற் கோயிலையேகுறித்தல் கண்டுகொள்க. விஷ்ணுவுக்கு நிவே தனஞ்செய்தல்லது உண்ணலாகாதுஎன்னும் மிருதிபற்றி இக்ஷு வாகுமுதலியோர் அயோத்தியிற் றம்அரண்மனைக்கண்ணேவைத்து வழிபட்ட தேவகிருகம்போன்றதாய்ச் சேரர் அரண்மனைக்கண்ணே உள்ளது இஃதொன்று எனக்கொள்ளினு மிழுக்காது.

இவரோடொத்த பாண்டியர் கூடலினும் ஆடகமாடமென ஒன்று இருந்தமை,

"கோநெடுமாறன்றென்கூடலின்வா
யாடகமாடங்கடந்தறியாதவென்னுரணங்கே"

என்னு மிறையனார்களவியலுரைமேற்கோளா னறியப்படும். ஈண்டுக் கூடலின்வாயாடகமாடம் என்றிருத்தலான் ஆடகமாடம் ஓரூராகாமை நன்குணரப்படும். இதுபோலவே சிலப்பதிகாரத்துக்கூறப்பட்ட ஆடகமாடமும் ஊராகாதென்றுணர்க. "வானவர்வாய்வாட்கோதை, விளங்கிலவந்திவெள்ளிமாடத்து" என்பதனால் வஞ்சியின் நீராவியையுடைய வெள்ளிமாடம் என ஒன்றிருந்தது நன்குபுலனாகும். ஆண்டு வெள்ளிமாடம் ஊராகாததுபோலவே ஆடகமாடம் என்பதனையுங்கொள்க.

இதனால் ஆடகமாடம் வஞ்சியின்கண்ணதாதலானே இராத்திரி முகூர்த்தநிச்சயித்து வாளும் குடையும் பரஸ்தானப்படுத்திக் காலையிற்பயணப்பட்டசெங்குட்டுவற்கு அவன் பயணப்பட்டு யானைமேல் ஏறியதருணத்து அவ்வாடகமாடக்கடவுள்பிரசாதம் நல்கலாயிற்றென நன்குணர்ந்துகொள்க.

ஈண்டு "அஞ்செஞ்சாயலருகாதணுகும் வஞ்சிமூதூர்" என்பதனாற் கண்ணகி அஞ்சாது அணுகும் கருவூர் என்றார். மலையில் வேங்கையினீழலிற் குறவரெல்லாங்காண வானவர்போற்றத் தெய்வக்கணவனுடன் விமானத்தேசென்றகண்ணகி வஞ்சியுள் அஞ்சாதுபுகுமாறு என்னையெனிற் கூறுவேன். கண்ணகி தீக்கனாக் கண்டதன்பின்னே கோவலனோடுபோய் மதுரைப்புறத்து ஒருகாற் கண்ட தீக்கனா அப்படியே பலித்துவிடுமோ என்னும் அச்சத்தோடே புக்கனள். வஞ்சியு ளங்ஙனமின்றி, கோவலனுந்தானும் தெய்வமாய்ப் புகுதலின் இனி ஏதம்வருமென்னும் அச்சமிலாது அணுகினள் என்று கூறினாரெனவறிக. செங்குட்டுவன் கண்ணகியுடன் கோவலற்கும் கோட்டத்துப் படிமம் வகுத்தான் என்பதும், அக்கோட்டம் வஞ்சியின் புரிசைப்புறத்ததே என்பதும் மணிமேகலையுள் வஞ்சிமாநகர் புக்ககாதைக்கண்,

“தணியாக்காதற்றாய்கண்ணகியையுங்
கொடைகெழுதாதைகோவலன்றன்னையுங்
கடவுளெழுதியபடிமங்காணிய
வேட்கைதுரப்பக்கோட்டம்புகுந்து
வணங்கிநின்றுகுணம்பலவேத்தி”

எனவரும் அடிகளானும், மணிமேகலைக்குக் கோட்டத்துள்ளகடவுட் பத்தினி,

“நறைகமழ்கூந்தனங்கையுநீயு முறைமையினிந்தமூதூரகத்தே”

எனக்கூறிய அடிகளாலும் நன்குணர்ந்துகொள்க. கோட்டத்துள்ள கடவுட்பத்தினி இந்தமூதூரகத்து என வஞ்சியைச்சுட்டிக்கூறுதலாற் கோட்டம் வஞ்சியின்கண்ணதே என்று தெளியப்படும். மணிமேகலை கோட்டத்துக் கடவுட்பத்தினியைவழிபட்டு,அவளாற் பலவுந்தெரிந்து கொண்டு வஞ்சி எயிற்புறவிருக்கையிற்போய்ச் சமயக்கணக்கர்தந் திறங்கேட்டு அப்பாற்சென்று புறக்குடிகடந்து அகழியையும் எயிலை யுங்கடந்து நகர்க்குட்புக்கனள்என்று சாத்தனார் மணிமேகலை நூலுட் கூறலால் இப்பத்தினிகோயில் வஞ்சியின் எயிற்புறவிருக்கைக்கும் அப்பாலுள்ளதென்று நன்குபுலனாகும். கண்ணகிக்குக் கோவல னுடன்படிமம்வகுத்தபடியாலும், இவள்படிமத்துக்கு “முற்றிழை நன்கலமுழுவதும்பூட்டி” (சிலப்-28). என்றதனாலும் செங்குட்டு வன் இவட்குவகுத்தபடிமம் சுமங்கலிவடிவமெனத்தெளிந்துகொள்க. இதைப்பற்றிப் பின்விரித்துக்கூறுவேன்.

இனிப் பிறர் செங்குட்டுவன் மலைகாண்குவமென்று வஞ்சிநீங்கிப் போய்ப்பேர்யாற்றங்கரையிற்றங்கிக் கண்ணகிவரலாறுகேட்டு அவளைத் தெய்வமாகவழிபடப் பலரோடுமாராய்ந்துதுணிந்து மீண்டுவஞ்சியுட் புக்கான்என்னுஞ்செய்தியிற் செங்குட்டுவன் பேர்யாற்றங்கரைக்கு என்றுபோனானே அன்றேமீண்டானெனக்கொண்டு அதனாற் பேர் யாற்றங்கரைக்கு அணித்தாகப் பழைய சேரர்தலைநகர்இருத்தல் வேண்டுமென்றுகூறி அங்ஙனமணித்தாகவுள்ளது கொடுங்கோளூராத லான் அதுவே பழையசேரர்தலைநகர்என்று துணிவாராயினர். இதைப் பற்றி ஈண்டு ஆராய்வேன். செங்குட்டுவன் மலைகாண்குவமென்று பேர்யாற்றங்கரைக்குச்சென்றதைப்பற்றி இளங்கோவடிகள்,

வானவர்தோன்றல்வாய்வாட்கோதை
விளங்கிலவந்திவெள்ளிமாடத்
திளங்கோவேண்மாளுடனிருந்தருளித்
துஞ்சாமுழவினருவியொலிக்கு
மஞ்சுசூழ்சோலைமலைகாண்குவமெனப்
பைந்தொடியாயமொடுபரந்தொருங்கீண்டி
வஞ்சிமுற்றநீங்கிச்செல்வோன்
வளமலர்ப்பூம்பொழில்வானவர்மகளிரொடு
விளையாட்டுவிரும்பியவிறல்வேல்வானவன்
பொலம்பூங்காவும்புனல்யாற்றுப்பரப்பு
மிலங்குநீர்த்துருத்தியுமிளமரக்காவு
மரங்கும்பள்ளியுமொருங்குடன்பரப்பி
யொருநூற்றுநாற்பதியோசனைவிரிந்த
பெருமால்களிற்றுப்பெயர்வோன்போன்று

....

பெருமலைவிலங்கியபேரியாற்றடைகரை
யிடுமணலெக்கரியைந்தொருங்கிருப்ப

மானக்கூறியுள்ளார். செங்குட்டுவன் கோப்பெருந்தேவியுடனும் இளங் கோவடிகளுடனும் வில்லவன்கோதையாகிய படைத்தலைவனும் அழும் பில்வேளும் நூலறிபுலவரும் பைந்தொடியாயமும் பரிகாரமும் தானையும் முதலாயபெருந்திரளுடன் உபகரணங்களெல்லாம்அமைத்துக்கொண்டு மலைகாணச்சென்றானென்பது இக்காட்சிக்காதையினைக்கற்றாரறிவது: இவன் இங்ஙனஞ்சென்றதைவருணிக்குமிடத்துள்ளஅடிகள் மேற் குறித்தன. இவற்றான் ஒலியவியாதமுழவுபோல் எப்போதும் அருவி கள்ஒலித்தற்குக்காரணமான மேகங்கள்சூழ்ந்த சோலைகளையுடைய மலையினைக்காண்குவமென்று விளையாட்டுவிரும்பியஇந்திரன் வானவர் மகளிரொடு பூங்காவும் யாற்றுப்பரப்பும் நீர்த்துருத்தியும் இளமரச் சோலையும் அரங்கும் பள்ளியுமென்பனவற்றை யானைமேற்பரப்பி ஒரு நூற்றுநாற்பதியோசனைவிரிந்த தன்பெருமால்களிற்றுப்பெயர்வோனைப் போலச்சென்று பேர்யாற்றங்கரையிற்சேர்ந்திருப்பஎன்றுகூறுகின்றார். அரும்பதவுரையாசிரியரும், இவ்விடத்துப் "பூங்காமுதலானவற்றை யானைமேலுளவாகநிருமித்து" எனவும் "அரங்கு-நாடகசாலை. பள்ளி-

மண்டபம். - களிற்றிலே இவற்றைப்பரப்பிப்பெயர்வோனென்க" எனவும் விளக்கினர். செங்குட்டுவன் வானவன்பெயர்வோன்போன்று என்பதனல் இந்திரன் உவமையும், செங்குட்டுவனுபமேயமும் ஆதல் அறியப்படும். இதன்கண் உவமையைப் பலபடியாகவிசேடித்து உவமேயத்தை அத்துணைவிசேடியாதுவிடுத்தார். அடிகள் எடுத்துக்கொண்டது உவமேயமாகியசெங்குட்டுவன்மலைகாணச்சென்றசெலவைவயே யென்பது பலருமறிவர். உபமானமாகியஇந்திரன் விளையாட்டுவிரும்பி வானவர்மகளிருடன்சென்றசெலவை ஈண்டு எடுத்துக்கூறப்புகுந்தவர் அல்லர் என்பதும் பலருமறிவர். அங்ஙனமாகவும் இந்திரனைஉவமையாக்கிப் பலபடியர்கவிசேடித்தது, உபமானவிசேடணமெல்லாம் ஏற்றபெற்றியான் உவமேயத்துங்கொள்ளப்படுமாதலான் செங்குட்டுவன் சென்றசெலவின்றன்மை உள்ளவாறுணரப்படுமென்றுகருதியேயாகும். அங்ஙனமல்லாக்கால் உவமையை அசந்தர்ப்பமாக வாளாவிசேடித்தாரெனப்பட்டு அவ்விசேடணமெல்லாம் நின்றுபயனின்மையென்னுங் குற்றத்தின்பாற்படுமென்றுணர்க. இக்கருத்துப் பிறர்க்குமுடன்பாடாகும். என்னைகாரணமெனிற் செங்குட்டுவன்விளையாட்டுவிரும்பி மலைகாணச்சென்றனென்று அவர்கூறுதலானென்க. விளையாட்டுவிரும்பிய என்பது செங்குட்டுவனைவிசேடித்ததல்லாமை காணப்படும். அஃது இந்திரனையேவிசேடித்தது என்பது "விளையாட்டுவிரும்பியவிறல்வேல் வானவன்" என்பதனு னன்கறியப்படும். உவமையின்கணுள்ள விளையாட்டுவிருப்பத்தைச் செங்குட்டுவனுக்கும் அமைத்துக்கொண்டது உபமாவிசேடணமெல்லாம் உவமேயத்தையும் விசேடித்தனவாகக்கருதப்படும் என்ற நியாயத்தாலேயன்றிப் பிறிதில்லை. அங்ஙனமே மற்றெல்லாவற்றையும் ஏற்றபெற்றியான் அமைத்துக்கொள்ளவேவேண்டுமென்க. இங்ஙனங்கொள்வதே கவிமரபென்க. பிறர் தமக்குவேண்டிய விளையாட்டுவிருப்பமொன்றையேஉபமாவிசேடணத்தினின்றுகொண்டு மற்றவற்றையெல்லாம் ஒழிப்பது உரைமுறையாகாமை எளிதிலறியப்படும். இந்திரன் றன்றெய்வத்தலைமைக்கேற்ப விளையாட்டுவிரும்பி அவற்றுக்குரிய உபகரணங்களைப் பெருக யானைமேற்பரப்பிச்சென்றாற்போலச் செங்குட்டுவனும் தன் இறைமைக்கேற்ப விளையாட்டுவிரும்பி மலைகாண்குவமென்று பெரியஉபகரணங்களையெல்லாம் யானைகளிற் பரப்பி நெடுந்தூரஞ்சென்றான்என்றேகொள்ளப்படுமென்க. செங்குட்டுவனும் யாத்திரைகளில் உபயோகிக்கும் நாடகசாலைகளையும், மண்டபங்

களையும், தாழியிற்பூத்துப் பயன்றருவனவற்றையும், தான்விரும்பிய யாற்றுநீரையும், திருத்திமணலையும், தாழியினின்று குளிர்ச்செய்யும் இளமரங்களையும், பிறவற்றையும் தன்யானைகளிற்பரப்பி நெடுந்தூரம் சென்றானென்றேகொள்ளப்படுமென்க. செங்குட்டுவன்செலவேகூற வந்தாராதலான் இதுவே கருத்தாதறெளிது. இவற்றையெல்லாம் உடன்கொண்டுசென்றானென்று செங்குட்டுவன்இறைமையும் செல்வப்பெருக்கும் இன்பப்பெருக்கும் உணரக்காட்டினார். சாதாரண வேந்தரான்ஆகாதகாரியத்தைத் தேவர்தலைவன்போலச்செய்துகொடு போனானென்றுகூறுதலே கருத்தென்க. அருவிமுழங்கும் சோலை மலை காணச்செல்வோன் நீரும் நிழலும் பிறவும் கொடுபோவானேனென்னிற் றனக்கும் கோப்பெருந்தேவிக்கும் அம்மலைபோய்வருதற்கண் இடைநெறிக்கு இன்றியமையாதன இவையாதலான்என்க. இக்காலத்துள்ளபேரரசரும் தமக்கினிய நீரும் நிழலும் உரியவற்றினேற்றி யுடன் கொண்டுசேறல் கேட்கப்படுதல்காண்க. அரங்கும் கொடுபோகலான் நாடகமகளிரும் பிறரும் உடன்சென்றாராதலறியப்படும். பள்ளிஎன்றார் வேந்தனுக்கும் கோப்பெருந்தேவிக்கும் இளங்கோவடிகட்கும் வில்லவன்கோதைக்கும் அழும்பில்வேட்கும் புலவர்க்கும் ஆயத்திற்கும் தானைக்கும் அவரவர்தகுதிக்கேற்ற யாத்திரைமண்டபங்களை. இங்ஙனமே இந்திரன்யானையின்நீளஅகலங்களையேகுறித்த ஒருநூற்று நாற்பதியோசனை என்பதும் செங்குட்டுவன்யானைகளின்பரப்புக்கும் ஏறுதுபோகாதென்றுணர்ந்துகொள்க. ஈண்டுக்கூறிய தொகையளவேயளவாகக்கொள்ளாவிடினும் செங்குட்டுவன்யானைப்பரப்பு மிகவும்அதிகமாகஇருந்ததென்பதுமட்டி லிஃதுணர்த்தாமலிராதென்க. யானைப்பரப்பு இத்துணையோசனையென்றது இவன்செல்லப்புக்க இடத்தின் தூரத்தை அதிகமாகக்காட்டுதற்கேஎன்ப தெளிதினுணரப்படும். பரப்பு இத்துணையாயின் அதுசெல்வது அதினுமதிகமாகவேண்டுவதேயென்க. வானவர்மகளிருடன்என்றதற்கேற்பச் செங்குட்டுவற்கும் அழகு மிக்க இன்பமகளிர்பலருடனெனக்கூறிக்கொள்க. இங்ஙனம் பெருங் கவியரசராகிய இளங்கோவடிகள் தாமும் செங்குட்டுவனுடன்சென்று கண்ணாரக்கண்டநுபவித்தவற்றை உலகமறிந்து கொள்ளவேண்டி உபமாவிசேடணமுகத்தால் உணர்த்தினாரென்பதல்லது வாளாகூறினாரெனத்துணிதற்கு எம்மனோருடன்படாரென்க. இங்ஙனம் கவியிருதயத்தைக்காணமாட்டார் வேறுவேறுகூறுவர். அவையெல்லாம் இவ்வடிகள்கருத்தாகாமை கண்டுகொள்க.

இனி இளங்கோவடிகளுடனும் தானைத்தலைவருடனும் நூலறிபுலவருடனும் மலைகாணச்சென்றானென்று இக்காதையாற்றெரிதலான் இவரெல்லாருடனும் செங்குட்டுவன் விளையாட்டுவிரும்பினானென்றல் பொருந்தாது. அதனால் இவன் விளையாடல்மட்டுமேவிரும்பினானல்லனென்றும், அடிகளுடனும் நூலறிபுலவருடனும் அம்மலையிலுள்ளபோது பல நல்லவிஷயங்களைக்கேட்டுத்தெளியவும், மந்திரியருடன் இராச்சியகாரியங்களை ஆராய்ந்துகொள்ளவும் அவகாசமுண்டாமென்று கருதி இவரையெல்லாம் அழைத்துப்போனானென்றும் தெளியலாம். இவ்வளவாலோசனையுடையனாயித்துணைப்பெருந்திரளோடு சாதாரண அரசர்க்காகாதபடி அரியபெரிய உபகரணங்களையெல்லாம் அமைத்துக்கொண்டு நெடுந்தூரம் சென்ற செங்குட்டுவன் இரண்டொருநிமிஷங்களோ நாழிகையோ அம்மலையிற்கழித்து மீண்டானெனத்துணிவது சிறிதும் பொருந்தாது. இஃது இக்காலத்துப்பேரரசர்கள் தம் குடும்ப பரிவாரங்களுடன் பன்னூறுகாவதங்கடந்து வேனிற்காலத்து மலைவளந்துய்க்கச்செல்வதோடொக்குமோ அன்றி அவரவர்ஊர்ப்புறத்து மாலையிற் சிலநாழிகைகளே நல்லகாற்றினைத்துய்த்தற்பொருட்டு உலாப்போந்து மீளுதலையொக்குமோ என்று அறிஞரேயாராய்ந்துகொள்வாராக. இஃதன்றி நூலுள் மலைகண்ட அன்றே செங்குட்டுவன் மீண்டான் என்று துணிதற்கு அடையாளம் ஒன்றுமில்லை. அக்கொள்கைக்கு விரோதங்களே பல ஆண்டுக்காணப்படுகின்றன. பிறர் விளையாட்டு விரும்பிச் செங்குட்டுவன் மலைகாணச்சென்றானென்பதற் குடன்பட்டார். அவ்விளையாடல்கள் பல திறப்படுமே. அவற்றுக்கெல்லாம் அவகாசமதிகமாகவேண்டுமே. பிறர் செங்குட்டுவன்சென்றுதங்கிய பேர்யாற்றங்கரை யாண்டையதென்று துணிவரோ தெரிகிலேன். அவர் கூறுமாற்றான் ஆல்வாய்ப்பக்கமென்றாகிக்கப்படுகின்றது. அது துஞ்சாமுழவினருவியொலிக்கும் மஞ்சுசூழ்சோலைமலையிடந்தானோ? அஃதன்றாயின் நெடுந்தூரம் மலைமேலேறிச்சென்றாலன்றோ அத்தகையது காணலாம். கொடுங்கோளூர்க்கும் ஆல்வாய்க்குமே இரண்டுகாவதங் கட்குவிஞ்சியதாகும். அதற்குமேலே மலைகாணச்சென்றானாயின் மலைகண்டு குளித்து உண்டு பலவகைவிளையாடலையும்விளையாடி மலையிலுள்ள வேடர்கொணர்ந்த பலவகைத்திறையையும்ஏற்று அவர்பாற் கண்ணகிசெய்திகேட்டுச் சாத்தனார்வாயால் அவள் வரலாறுதேர்ந்து

நெடும்போது அவனை வழிபடற்பொருட்டு நூலறிபுலவர்முதலிய பல ருடன் ஆராய்ந்துதுணிந்து அன்றேமீண்டானென்றன்றேகொள்ள வேண்டிவரும். இத்தனைதிரளுடன் ருஞ்சாமுழவி னருவியொலிக்கு மலைப்பக்கத்துக்குக் கொடுங்கோளூரினின் றுசெல்லவே சிலநாளேனுஞ் செல்லும். அங்ஙனமாகஅன்றேபோய் இத்தனைகாரியங்களையுஞ்செய்து அன்றே மீண்டானென்பது இயற்கைக்கு வெகுவிரோதமாக நினைக்கப் படும். இவன்செலவுக்கே ஒருநாட்போதாதென்று துணியப்படாநிற்க இவன் மலைகண்டு விளையாடி இத்தனையுஞ்செய்து அன்றே மீளுதலுஞ் செய்தான் என்பது பொருந்தாதென் றியார்தாந் துணியார். இவன் செய்த ஒவ்வொருவினைக்குச் சிறிதுசிறிதுநாழிகையாகப் பகுத்தாலும் நாள்கள்பலவாகும் என்றுணர்க. அரங்குங்கொடுபோயவன் விளை யாட்டுவகையுளொன்றாக நாடகமுங்கண்டானவன். இஃதெல்லாம் நிமிஷங்களில்நடந்தனவாகா.

மதுரைக்கூலவாணிகன்சாத்தனார் மதுரைப்பதியினரென்பது பலரு மறிவர். அவர் செங்குட்டுவனை முன்னேகாணாதவர். பரிசில்வேட்கை யால் அவனைக்காண்டற்குவந்தவர். மலைமிசைவாழ்நர்என்றைக்குச் சென்று செங்குட்டுவனைப் பேர்யாற்றங்கரையிற்கண்டாரோ அன்று தான் இப்புலவர் செங்குட்டுவனைக்கண்டு அவனைக்காண்டலாலுண் டாகியகண்களிமயக்கத்துடன் இவனைக்காணப்பெறுதலா னினி விசார மில்லையென்றுதுணிந்து மகிழ்ந்தவராவர். இதனை,

> "மண்களிநெடுவேன் மன்னவற்கண்டு
> கண்களிமயக்கத்துக்காதலோடிருந்த
> தண்டமிழ்சான்சாத்தனிஃதுரைக்கும்"

என இக்காதையிற் கூறுமாற்றானறிக. பதிகத்தும் "அவனுழையிருந்த தண்டமிழ்ச்சாத்தன்" என்பதற்குப் பரிசில்காரணமாகவந்து அவ னுழையிருந்த சாத்தன்என்று பொருள்கூறுதல் காண்க. மன்னவற் கண்டு கண்களிமயக்கத்துக்காதலோடிருந்த என்பதனால் இப்புலவர் அப் போதுதான்வந்துகண்டவர் என்பது நன்குணரப்படும். இவர் ஒரு பெருவேந்தன் பெருந்திரளுடன் பேர்யாற்றங்கரைக்குவருதலை முன் னரேநன்குணர்ந்து மதுரையைவிட்டுப் பேர்யாற்றங்கரையையடைந்து அவனைக்கண்டாரென்பதல்லது வேறுகூறலாகாது. இவர் வேந்தன் பேர்யாற்றங்கரையிற் சிலகாலம் பெருந்திரளுடன் றங்குவான்என்பதை

யுணர்ந்ததனாலன்றே அவனைக்காண ஆண்டுச்சென்றார். ஒருநாளிற் சிலபோதே பேர்யாற்றங்கரையிற்றங்குவானாயின் அது வேற்றுநாட்டுக்கு முன்னரேஉணரப்படாததாகும்என்றுகொள்க. அவ்வொரு நாளிற் சிலநாழிகைகளைநம்பி அப்பெருவேந்தன் விளையாடல்விரும்பிச் சென்ற அம்மலையில் அவனைக்காணலாகுமென்று ஒருபேரறிவாளன் நினைந்து தன்னாட்டைவிட்டு இத்துணைத்தூரம் செல்வானா என்று அறிஞர் ஆராய்ந்துகொள்க. அரசன் மலைவளந்துய்த்து நெடுநாட்டங்குவன் என்றுணர்ந்தாலல்லது இவர் ஆண்டுப்போய்க்காண்டற்கு ஒருப்படாரென்க. இவர் சேரன்பரிசில்காரணமாகப் பிறர்கூறுகின்ற கொடுங்கோளூர்க்குச்சென்றவராயின் அரசன் அன்றேமீடல்தெரிந்து அவ்வூரிலேதங்குவதல்லது ஒருநாட் சிலபோது விளையாட்டுவிரும்பிப் பெண்டிருடன்சென்றமலைக்கு அவ்வரசற்குப்பின்னேபோய்க்காண்டலை நினைத்தலுஞ்செய்யாரென்றுதுணிக. இதனாற் பலபுலவர் இவன் மலையிற்றங்குவதுதெரிந்து பரிசிற்குவருதலுண்டென்பது தெரியப்படும். புதியராய்ப்புக்கபெரும்புலவர் அடிகளைக்கண்டு அளவளாவிப் பின் செங்குட்டுவனைக்கண்டு தம் புலமைத்திறங்காட்டற்கண் சிலநாள்கள்கழியுமென்றுணர்க,

இவற்றையெல்லாம் நுணுகிநோக்கின் செங்குட்டுவன் மலைகாணச் சென்றஅன்றே மீண்டானெனத்துணிதலாகாமை யுணர்க. இவன் கோப்பெருந்தேவியுடனும் அடிகளுடனும் மந்திரியுடனும் அழும்பில் வேளாகிய நண்பினனுடனும் ஆயத்துடனும் படையுடனும் மலைக்குச் சென்றது அவரவராற் பலவகைப்பயனுந்துய்க்க என்று எளிதிலறியலாம். அங்ஙனந்துய்க்கப் போதுமானஅவகாசமுடையனாய் மலைக்கணிருந்தானென்பது உணர்ந்துகொள்க. ஈண்டுப் பேரறிவாளராகிய அடியார்க்குநல்லாரும் அன்றே மீண்டானெனத்துணிந்தது இரங்கத்தக்கது. மேற்காட்டிய சிலப்பதிகாரவடிகள் ஒருவன் சேய்மைக்கட் சேறலையுணர்த்துவதன்றி அணிமைக்கட்சேறலைச் சிறிதுங்குறிக்காமைகண்டுகொள்க. இக்காட்சிக்காதைக்கண் “இளங்கோவேண்மாளுடனிருந்தருளி” என்புழி வேண்மாளுடனிருந்து இளங்கோவையருளிப்பாடிட்டென்றுமாம் எனப் பொருள்செய்தலானும் பதிகத்து “இளங்கோவடிகட்குக் குன்றக்குறவரொருங்குடன்கூடி.........இறும்பூதுபோலுமஃதறிந்தருணீயென”க் கூறினாரெனக்கூறுதலானும் இளங்

கோவடிகளும் மலைக்குச்சென்றிருந்தது துணியப்படும். அடிகளும் அங்குச்சேறலையறிந்துகொண்டேதான் சாத்தனார் மலைக்குப்போய்ச் சேரனைக்கண்டாராவர் எனவுணர்க.

இனி,

"செங்குணக்கொழுகுங்கலுழிமலிர்நிறைக்
காவிரியன்றியும்பூவிரிபுனலொரு
மூன்றுடன்கூடியகூடலனையை"

எனப் பதிற்றுப்பத்துட் செங்குட்டுவற்குக் காவிரியை உவமை கூறினாரென்பது உரையாளர் "காவிரியனையையாவதேயன்றி மூன்றுடன் கூடிய கூட்டத்தனையை யெனக்கொள்க" என்றுகூறியவாற்றானறியலாம். ஈண்டுக் காவிரியனையை என்றது சேரனுக்கு இல்லாதயாற்றை உவமைகூறியதென்று பிறர்கூறுவர். இதனுண்மையை ஈண்டு ஆராய்வேன். காவிரிமுழுதுஞ் சோழர்க்கேயுரியதாகாதென்பதனை முன்னரே கூறினேன். காவிரி குடகமலையிற்பிறந்து குணகடலையெய்தற்குள் மூன்றுமண்டலங்களிற்புகுந்து செல்கின்றது. முதற்கண் மஹிஷமண்டலத்துத் தென்கிழக்காகவும், அப்பாற் கொங்குமண்டலத்துத் தெற்காகவும், சோழமண்டலத்துக் கிழக்காகவும் அவ்வாறு ஓடுதலைப் பலரும் அறிவர். கொங்குமண்டலத்திற்குக் காவிரியே கிடையாதென்று கூறுதலியலாது. சேக்கிழார் ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்புராணத்தில் "கொங்கினிற்பொன்னித்தென்கரைக்கறையூர்க்கொடுமுடிக்கோயின் முன்குறுகி" எனப் பாடுதலான் கொங்குமண்டலத்திற் காவிரியொழுகுதல் நன்குணரப்படும். கச்சியப்பமுனிவர் கொங்குநாட்டியாறுகளிற் சிறந்தவற்றைக்கூறுவாராகிப்,

பாவிரிபுலவர்சாவாப்புலவரும்பழிச்சுந்தெய்வக்
காவிரிபவானியாம்பராவதிகங்கையென்னப்
பூவிரிகாஞ்சிமற்றும்பொங்கிவெண்டிரைகள்வீசித்
தாவிரிபழனமோம்பத்தலைத்தலைபரந்தமாதோ (பேரூர்ப்-நாடு-கூ.)

என்னும்பாடலான் அவை இன்னவென்றும் அவை கொங்குநாட்டுப் பழனங்களைப் பாதுகாத்தற்கு ஆண்டுப்பரந்தனவென்றும் நன்குவிளக்கினார். அவர் காவிரி தெற்குமுகமாகத்திரும்பியொழுகத்தலைப்பட்டது கொங்குநாடுகொண்டற்கே என வருணிப்பர். அது:—

"மதியந்தவழுஞ்சையவரைவரைப்பிற்பிறந்தகாவிரிநன்
னதியந்தனக்குநேர்கிழக்கினடத்தலொழிந்துதெனுதிசைக்
கதிகொண்டெழுந்ததுயர்கொங்குகாணும்விழைவாலெனிலிந்தப்
பதிகொண்டமர்ந்தநாட்டின்வளம்பகர்தலெளிதோபண்ணவர்க்கும்"
(ஷை-நாடு-எச)

என்பதனால் அறியப்படும். இவற்றாற் காவிரி கொங்குநாட்டுண்மையும் அக்காவிரியாற் பழனம் ஓம்பப்படுதலும் நன்குணரலாகும். கொங்கு சேரர்கொங்காக அக்கொங்கிற்பொன்னி பிறருடையதாமென்பது சிறிதும்பொருந்தாது. இக் கொங்கிற்பொன்னி கொங்குநாடுடைய சேரரதேயென்பது இதனாற்றெளியப்படும். கொங்கு சேரருடையது என்பதைப்பற்றி முன்னரே பரக்கப்பேசினேன். இதனாற் சேரனாட்டில்லாத காவிரியை அவனுக்குவமைகூறினாரெனத்துணிதல் கூடாமை காண்க. இனி இவ்வுவமையை ஆராய்வேன்.

இதன்கட் செங்குணக்கொழுகுங்காவிரி என்றலால் அது நேர் கிழக்காக ஒழுகுதலைக்கூறினாராவர். செங்குணக்குஎன்புழிச் செம்மை செங்கோல்என்புழிப்போல் வளையாதநேர்மையையுணர்த்துவது. இவ் வாறு நேர்கிழக்காக ஒழுகுதல் இஃது ஆன்பொருநையுடன்கலந்தது முதலேயாகும்: இதனாற் கொங்குநாடாகிய நின்னாட்டினின்று நேர் கிழக்காக்சென்று சோணாடுபுகுங்காவிரியனையை என்றுரைத்தா ரென்பதல்லது வேறுகூறலாகாது. இங்ஙனமில்லையாயிற் செங்குணக் கொழுகும் என்றது வாளாகூறியதாகி நின்றுபயனின்மை என்னுங் குற்றத்தின்பாற்படுமென்க. இவ்வுவமையால் என்னகருதினாரெனிற் கூறுவேன். காவிரி கொங்குநாட்டினின்று நேர்கிழக்காகச் சோணாட்டுத் தடையின்றிப்புக்கு அந்நாடெல்லாம் வளம்படுத்தி அச்சோழர் தந் தெய்வம்போற்கொண்டாடிவழிபட நிலைஇயதுபோல நீயும் கொங்கு நாட்டினின்று தடையின்றிச் சோணாடுபுக்கு அந்நாட்டு அரசுநிலையிட் டுத்திருத்தியவாற்றான் நின்னைத் தெய்வம்போற் குணநாட்டார் கொண்டாடிவழிபட நிலையினை என்றுகூறினாரெனவுணர்க. குடக முதற் குணநாடிறுதியாகத் தொழத்தோன்றுந்தன்மையினையே யீண்டுக் கருதினாரெனினுமமையும். குடநாட்டார் குடநாட்டரசனைத்தொழுத லியல்பு. அக்குடநாட்டரசனைக் குணநாட்டார்தொழுத லரிதாதலின்

அவ்வரியதன்மை செங்குட்டுவன்பாற்காண்டலான் அதைப்பாராட்டியே செங்குணக்கொழுங்காவிரியனையை என்றாரென்க. கலுழி மலிர்நிறைக்காவிரியனையையென்றது அக்காவிரியைப்போல நாளும் புதுவருவாயுடைமையும் எப்போதுந்தட்பமுடைமையும் தோற்றப் பொலிவுடைமையும் எதிர்ந்தார்க்கு அச்சந்தோற்றுதலுடைமையும் தடுத்தற்கருமையும் கடத்தற்கருமையும் நீயுடையை என்று கருதினாராவர். இங்ஙனந் தன்னாட்டும் பிறநாட்டும் இவன் பயன்படுநிலைஇய தன்மையைக் காவிரியனையை என்பதனால் நயம்படக்கூறினாரெனவுணர்க. தன்னாட்டேயில்லாமற் பிறநாட்டே பயன்படுங்காவிரியை உவமித்தால் அஃது அவ்வரசற்குப் புகழும்பெருமையுமாகா எனவுணர்க. இங்ஙனமன்றித் தன்னாட்டில்லாததாய்ப் பிறர்நாட்டுப்பெரும்பயன் றருவதாய்ப் பகையரசர்பெருஞ்செல்வமாயுள்ள யாற்றையே உவமித்தாரென்னின் அஃது அவனுக்கில்லாமையினையும் பகையரசர்க்கு அஃதுடைமையினையும் அறிவுறுத்துமுகத்தான் அவனை இகழ்வதாகுமல்லது புகழ்வதாகாது. இவனுக்கில்லாதகாவிரியை இங்கு உவமை கூறியது இவன் இப்போது சோணாட்டைவென்றசிறப்புப்பற்றி என்பராலெனின் இவ்வமயந்தான் காவிரிபூரணமாகச் சோனுடையதாய காரணத்தா லதனைஉவமைகூறினாரென்று அவர்க்கு அறியக்கூறுக. குடகமுதலியநாடுகளைவென்று தலைக்காவிரியையும் கொங்குநாட்டை என்றுமுடைமையால் இடைக்காவிரியையும் உடைய செங்குட்டுவன் சோணாட்டைவென்றகாரணத்தாற் கடைக்காவிரியையும் உடையனாயினான் என்றுகொண்டு காவிரியைப்பூரணமாகவுடையதன்மையைத் தெரிந்து அக்காவிரிபோல எங்குந்தொழ நிலையினாய்என்று சிறப்பித்தாரென்றுகூறுக. மற்றுச் சேரனைக்காவிரித்துறைவன் என்னாது பொருநைத்துறைவன் எனவே நூல்கள்கூறும். இக்காவிரித்துறையைக் குடகநாட்டாருடையராயினும் அவரையும் அங்ஙனம் நூல்கள்கூறாமை போலக்கொள்க. அக்காவிரியாலதிகவளத்தையெய்துஞ் சோழனைக் காவிரிநாடன் எனக் கூறியவாற்றாற் பிறரையும் அப்பெயரானேகூறின் உலகமலையுமாதலின் அங்ஙன மலையாமைப்பொருட்டு ஒருவனை ஒரு பெயரான் ஆளின் அப்பெயரானே பிறனொருவனைஆளாமை க்ஷிமரபென்க. நூல்வழக்கிற் காவிரிநாடன் என்பது சோழனையன்றி மஹிஷமண்டலவேந்தனைக்குறியாமை நன்குணர்ந்துகொள்க. இதுபற்றி அவ்வேந்தற்குக் காவிரியில்லையென்பது எவ்வளவுஅஸயஞ்சஸமாகுமென்று

அறிஞர் உணர்ந்துகொள்க. இதுபோலச் சேரற்குங்கொள்க. இவ்வெல்லாம் ஆராயாது சேரனுக்குக் காவிரியில்லையென்பார் ஈண்டுக் காவிரியனையையென்றது ஒருவன் பகைநாட்டைவென்றதருணத்து அப்பகைநாட்டு ஊர் ஆறுமுதலியவற்றையுடையனாக அவ்வென்றவினை வருணித்ததுபோலுமெனக்கொண்டு தாங்கொண்டதற்குதாரணமாகப் "புகார்ச்செல்வ" என்று பதிற்றுப்பத்துள் பெருஞ்சேரலிரும்பொறை யென்னுஞ்சேரனை அரிசில்கிழார்பாடியதனைக் காட்டுவர். அவர் அப் பெருஞ்சேரலிரும்பொறை "இருபெருவேந்தரையுமுடனிலைவென்று முரசுங்கலனுங்குடையுங்கொண்டுரைசால்சிறப்பினடுகளம்வேட்"டான் என்பதுபற்றி அங்ஙனங்கருதினராவர். இச்சேரன்வென்றது இருபெருவேந்தரையுமாக அவருட் சோழர்புகாரைமட்டும் ஈண்டு எடுத்துக்கொண்டு "புகார்ச்செல்வ" என்றுகூறுவதேனோ? 'கூடற்செல்வ' என்றும் கூறாததேனோ? என்னும் வினாக்கள் நிகழ்தற்கு அவர்கூற்றிடந்தருகின்றது. ஆண்டுத் தனியேபுகார்ச்செல்வ என்னாது "காவிரி மண்டியசேய்விரிவனப்பிற்புகாஅர்ச்செல்வ" என்று கூறியிருத்தலைக் காணலாம். சோழனைவென்றகாரணத்தாற் காவிரிகடலொடுகலக்கும் வரையும் அது கடலொடுகலக்குமிடத்துள்ள பட்டினமுளப்படக் காவிரி முழுதுமுரிமையாகியசெல்வத்தையே ஆண்டும் பாராட்டினாரென்றே துணிந்துகொள்க. இது கருத்தில்லையாயின் காவிரிமண்டியசேய்விரி வனப்பிற்புகார் என்றுவிசேடித்தது பயனின்றாதல்காண்க. பாண்டியர் கூடலுடையனாகக்கூறாமையானும் யான் கூறுவதேகருத்தென்க. மற்று அவர்காட்டுங் கலிங்கத்துப்பரணியிற் பொன்னித்துறைவன்* என்று முதற்கட்சோழனைநிறுவி அவன் இதனையிதனைவென்றுடையனாயினான் என்று பொருநைக்கணவன் எனவும் கன்னிக்கொழுநன் எனவும் கங்கைமணாளன்எனவும் கூறுதலும் கண்டுகொள்க. தமிழ்நாடுவென்றதனையும் வடநாடுவென்றதனையுமன்றோ இப்பரணிகாட்டுகின்றது: அங்ஙனம்வென்றதெல்லாங்கூறினாற்போல இப்பதிற்றுப்பத்துக்கூறாது காவிரிமண்டியபுகாரையேகூறியதனாற் காவிரியைக் குறையவுடைய சேரன் முழுதுமுடையனாயினான் என்பதே கருதினாரெனத் துணியப்படுமென்க. பதிற்றுப்பத்தின் ஒன்பதாம்பத்துள்,

---

*பொன்னித்துறைவனைவாழ்த்தினவே
பொருநைக்கணவனைவாழ்த்தினவே
கன்னிக்கொழுநனைவாழ்த்தினவே
கங்கைமணாளனைவாழ்த்தினவே. (கலிங்கத்துப்பரணி-செய்-120.)

"சாந்துவருவானிநீரினுந்
தீந்தண்சாயலன்மன்றதானே" (பதிற்-அ௬)

எனச் சேரற்கு அவன் நாட்டுள்ள வானியாற்றுநீரினையே அவனுக்குவ மித்தலையும் ஈண்டைக்கு நோக்கிக்கொள்க. வானி ஆன்பொருநைக் குப்பெயரென்பது "ஆனிவானியான்பொருந்தமாகும்" என்னுந் திவா கரத்தானுணரலாம். "வடகொங்கின்வானியாற்றின்" எனவரும் தேசி கப்பிரபந்தத்தா லிது கொங்கிடத்ததுபுலனும்.

இப் பிறர் காவிரியைச் சேரனாட்டில்லதாகக்கூறுதலாற்பயன் காவிரி சேரற்கில்லாமைகூறின் அக்காவிரிபாயுங்கொங்குநாடு சேரற் கில்லாமைபெறப்படும். கொங்குநாடு சேரற்கில்லாமைபெறப்படின் கொங்குநாட்டுக்கருவூர் சேரர்வஞ்சியாகாமை துணியப்படுமென்பது போலும். இவர்க்கியான்கூறுவதென்னவெனின் கொங்குநாடு சேர ருடையதென்பது பலபடியாலும் யான் முன்னர்த்தெளிவித்துவிட் டேன். அதனால் அந்நாட்டுள்ள யாறும் மலையும் ஊரும் பிறவுமெல் லாஞ் சேரருடையனவேயாகும். கொங்குநாட்டிற்காவிரியேயில்லை யெனல் தேவர்க்குமாகாது. அந்நாட்டைச் சேரர்க்கில்லையெனல் யாவர்க்குமாகாது. இதனாற் சேரர்கொங்குநாடு காவிரியானும்வளம் பெறுதலுணரப்பட்டதாகும் என்க. இங்ஙனமாகவும் ஒருசாரார் காவிரியொழுகாதநிலமேகொங்குநாடென வரைந்துகாட்டினார். அது

"பொன்னித்தென்கரையாங்கொங்கினிடை" (திருஞான-௩௨௪)

எனவும்

'கொங்கினிற்பொன்னித்தென்கரைக்கறையூர்க்
கொடுமுடிக்கோயின்முன்குறுகி" (ஏயர்கோன்கலிக்காமநாயனார்-அஎ)

எனவும் வருஞ் சேக்கிழார்பெரியபுராணத்தொடும்,

"மதியந்தவழுஞ்சையவரைவரைப்பிற்பிறந்தகாவிரிநன்
னதியந்தனக்குநேர்கிழக்கினடத்தலொழிந்துதெனுதிசைக்
கதிகொண்டெழுந்ததுயர்கோங்குகாணும்விழைவாலெனிவிந்தப்
பதிகொண்டமர்ந்தநாட்டின்வளம்பகர்தலெளிதோபண்ணவர்க்கும்"

"சரதவங்கரெவ்வுழியெனத்தளரலைநீ
பரதகண்டத்திற்பசுந்தமிழ்நாட்டினிற்சைய

வரைதனக்குத்தென்றிசையினில்வளம்பயில்கொங்கென்
றுரைதனேயேரொருபெருநாடுளததனில்''

"மதுவனத்தின்மேற்றிசைப்பொறிவண்டுபண்பாடும்
புதுமலர்த்திரள்சுழித்தெழும்பொங்குகாவேரி
நதிதனக்குத்தென்றிசையினும்பராவதிவடபாற்
பதிவுகொண்டெழும்பவானியின்கீழ்த்திசையுளதால்''

எனவருங் கச்சியப்பமுனிவர்பேரூர்ப்புராணத்தொடும் முரணுமாறு கண்டுகொள்க. கொங்குநாட்டே காவிரியுளதாகவுஞ் சோழரையே அஃதுடையராகக்கூறுதல்

"மேக்குயரக்,
கொள்ளுங்குடகக்குவடேறுத்திழியத்
தள்ளுந்திரைப்பொன்னிதந்தோனும்'' (விக்கிரமசோழனுலா)

என்பதனுல் ஆதியிற்காவிரியாற்றைத்தமிழ்நாட்டிற்கொணர்ந்தவரென்னும் உரிமைபற்றியாகுமென்றுகொள்ளத்தகும்.

இனிக் கந்தபுராணத்துக் காவிரிநீங்குபடலத்துக் காவிரியானது முதன்முதல் அகத்தியர்கமண்டலத்தினின்றுகவிழ்க்கப்பட்டொழுகியது கொங்குநாட்டின்கண்ணேயென்று தெளிவாகக்கூறப்பட்டிருத்தல் கற்றூர்பலரும் அறிவர். இதனே,

"செங்கைதூங்கியதீர்த்தநீரொடுங்
கோங்கின்பாற்செலக்குறியமாமுனி
மங்குகின்றவம்மைமந்தர்நேருறு
வங்கண்மேவினுரருந்தவத்தர்போல்"

"ஆசில்கோங்கினுக்கணித்தினேரிடை
வாசமீதெனமகிழ்ந்துவீற்றிரீஇ''

"அருந்தவமுனிவன்கோங்கினமலனேயருச்சித்தங்கணிருந்திடுகின்றான்"

"அகத்தியன்கோங்கின்பால்வந்தருச்சனேபுரிந்துமேவும்"

"அன்னவன்றனதுமாட்டோரணிகமண்டலத்தினூடே
பொன்னியென்றுரைக்குந்தீர்த்தம்பொருந்தியேயிருந்ததெந்தாய்
நன்னதியதனேநீபோய்ஞாலமேற்கவிழ்த்துவிட்டா
லின்னதோர்வனத்தினண்ணுமென்குறைதீருமென்றுன்''

"கொங்குறுமுனிவன்பாங்கர்க்குண்டிகைமீதிற்பொன்னி
சங்கரனருளின்வந்த தன்மையும்புணர்ப்புமுன்னி
யைங்கரன்கொடியாய்நண்ணவகத்தியனவனென்றோரா
னிங்கொருபறவைக்கொல்லாமெய்தியதென்றுகண்டான்"

"குண்டிகையதனைத்தள்ளிக்குளிர்புனற்கன்னியன்னான்
பண்டையின்விசைவுசெய்தான்பாரினிபடர்தியென்றான்"

"நன்னதிபோலவிண்ணுஞாலமுநடுங்கவார்த்துப்
பொன்னியாறுலகந்தன்னிற்பொள்ளெனப்பெயர்ந்ததன்றே"

"மறைகின்றவெல்லைதனிற்குறுமுனிவிம்மிதமாய்மன்னுயிர்களெங்கு
முறைகின்றதனிமுதல்வன்புதல்வன்றன்கோலத்தையுணர்ந்துபோற்றி
யறைகின்றகாவிரியைக்கண்ணுற்றுநகைத்துவெருண்டருள்கைநாடி
யுறைகின்றகொங்குதனையொருவித்தென்றிசைநோக்கியொல்லைசென்
[றான்"

என வருவனவற்றால் நன்குதெளிந்துகொள்க. இக்கதை கொங்குநாட்டுக்காவிரியொழுகுதலை ஐயமறவுணர்த்துமென்று துணிக.

இனிப் பிறர் தமிழ்மூவேந்தர்க்கும் யாறு மஹாநதியாகவே இருக்கவேண்டுமென்பதற்குஆதாரமாகத் திருவள்ளுவமாலையிற்கண்ட,

"மும்மலையுமுந்நாடுமுந்நதியுமுப்பதியு
மும்முரசுமுத்தமிழுமுக்கொடியு—மும்மாவுந்
தாமுடையமன்னர்தடமுடிமேற்றாரன்றோ
பாமுறைதேர்வள்ளுவர்முப்பால்"

என்னும் வெண்பாவை எடுத்துக்காட்டுவர். இப்பாடல் அவர்கொள்கையை எதனாலாதரிக்கின்றதென்பதை யானறிகிலேன். மும்மலையாகிய பொதியம் கொல்லி நேரி என்பவை தம்முளொத்தனவில்லை. இவை முறையே உத்தமம் மத்திமம் அதமம் என முத்திறப்படுமென்பது பலருமறிவர். முந்நாடும் மலைநாடும் கடனாடும், நீர்நாடுமாகக்கூறப்படும். இவை தம்முள் ஒத்தனவாகா. பாண்டிநாட்டு முத்துமிகுதியும், சோழநாட்டு நென்மிகுதியும், சேரநாட்டுப் பொன்மிகுதியுங்கூறுப. முந்நதி-பாண்டியர் வையைமுழுதுமுடையர். சேரர் பொருநைமுழுதுமுடையர். சோழர் காவிரியிற் கடையாறேயுடையர். முப்பதி—பாண்டியர்

கூடலுக்கு மற்றை இருவேந்தர்தலைநகரும் ஒவ்வா-சோழர் உறையூரி னுஞ் சேரர்கருவூர்பெரிது. மும்முரசு-வீரமுரசு, நியாயமுரசு, தியாக முரசு. வீரமுரசைப் பிரதானமாகவுடையர் வில்லுடைய சேரர்; நியாய முரசைப்பிரதானமாகவுடையர் தமிழுடையபாண்டியர்; தியாகமுர சைப் பிரதானமாகவுடையர் நெல்லுடையசோழர். "அறந்துஞ்சுறந் தைப்பொருநனை" எனவருதலானறிக. இங்ஙனமுரசினைப்பிரித்து மூவர்க்குங்கொள்ளாக்கால் மேல் மும்மலைமுதலாகப்பிரித்தெடுத்துக் கூறிவந்தமுறையொடு முரணுமெனக. முத்தமிழும் இவ்வாறேகொள் ளப்படும். பாண்டியர்க்கு இசைத்தமிழும், சேரர்க்கு நாடகத்தமிழும், சோழர்க்கு இயற்றமிழும் பிரதானமாகக்கூறப்படுமெனக. இவற்ற துண்மையினைப் பழையநூல்களினுய்ந்துகொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். முக்கொடி-வில்லும், கயலும், புலியும். இவற்றதொவ்வாமை எளிதிலறியப்படும். மும்மா, கனவட்டம், பாடலம், கோரம் என்பன. இவையுந் தம்முளொவ்வா என்பது பிற்காலத்தார் "கோரத்துக்கொப் போகனவட்டம்மானே" எனப்பாடுதலானுணரப்படும். இனித் தட முடிமேற்றார்மூன்று. போந்தை, வேம்பு, ஆர். இவற்றது ஒவ்வாமை கண்கூடாகக்காணப்படும். இங்ஙனமே முப்பாலும் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால். இவற்றுள்ளும் உத்தம மத்திம அதமம் என முத்திறப்படுதல் உணர்ந்துகொள்க. வள்ளுவர் முப்பால் மூவேந்தர் முடிமேல் மூன்றுதாரன்றேவென்பதே கருத்தாகலான் சோழர் அறத்துப்பாலையும், சேரர் பொருட்பாலையும், பாண்டியர் காமத்துப்பா லையும் தத்தம்முடிமேற் றார்போலச்சூடிக்கொள்வர் என்று கருதி யுரைத்தாரெனவறிக. இங்ஙனம் பாடன்முழுவதூஉந்தாரதம்மிய மயமாகவுள்ளது; மூந்நதியும் ஒத்தனவாகவேண்டுமென்பதற்கு எத் துணை ஆதாரமாகுமோ? யான் கண்டிலேன்.

இனிப் பிறர் சோணாட்டுக்காவிரியில்லையென்பதற்கு மற்றொன்று கூறுவர். அஃதாவது—

சேரன்செங்குட்டுவன் பத்தினிக்கடவுட்குக்கற்கொள்ளவும் அக் கல்லை நீர்ப்படைசெய்யவுந்தெளியுமிடத்துப்,

"பொதியிற்குன்றத்துக்கற்கால்கொண்டு
முதுநீர்க்காவிரிமுன்றுறைப்படுத்தல்

மறத்தகைநெடுவாளெங்குடிப்பிறந்தோர்க்குச்
சிறப்பொடுவரூஉஞ்செய்கையோவன்று (சிலப்-காட்சி)

என அவன் கூறுதலான் இக்காவிரி அவனாட்டதாகாதென்பது. செங்குட்டுவன் கண்ணகியைவழிபடவேண்டுமென்று நூலறிபுலவரைநோக்கப் புலவர் அவனுள்ளக்கருத்தைக் குறிப்பானுணர்ந்து

ஆங்கவ,ரொற்காமரபிற்பொதியிலன்றியும்
விற்றலைக்கொண்டவியன்பேரிமயத்துக்
கற்கால்கொள்ளினுங்கடவுளாகுங்
கங்கைப்பேர்யாற்றினுங்காவிரிப்புனலினுந்
தங்கியநீர்ப்படைதகவோவுடைத்தென (ஷை. ஷை)

எனக்கூறியதன்பின் செங்குட்டுவன்கூறியனவாகுமுறக்காட்டிய அடிகள். ஈண்டுப்பிறர்கருத்து, சோழரையும் பாண்டியரையும் வென்று சேரன் தமிழ்நாட்டுத்தலைமையெய்தியிருந்தாலும் தன்னாட்டில்லாமலையிற் கற்கொண்டு தன்னாட்டில்லாக்காவிரியில் நீர்ப்படைசெய்தல் தன் வீரக்குடிக்கு இழுக்கென்று செங்குட்டுவன் சினந்துகூறினான் என்பதாம். செங்குட்டுவன்கருத்து இதுவோவேறோ என இங்கு ஆராய்வேன். பத்தினிக்கடவுளைப்பரசல்வேண்டுமெனச் செங்குட்டுவன் புலவரை நோக்கியவளவிற் புலவர் நன்றாய்ந்து எளிதாச்செய்தல், அரிதாச்செய்தல் என இருவகையினையுமுணர்ந்து நீ எளிதாச்செய்தலைக் கருதினையாயின் இத்தென்னாட்டகத்தே தளராததன்மையினையுடைய பொதியிலிற்கற்கொண்டு இத்தென்னாட்டகத்தேயுள்ள காவிரிப்புனலினீர்ப்படைசெய்து கடவுண்மங்கலம்புரிதலாகும். அரிதாச்செய்தலைக் கருதினையாயின் சேரர்விற்பொறியைத்தலையிற்கொண்ட சிறந்த எல்லாமலையினும்பெரிய இமயத்துக்கற்கொண்டு எல்லாயாற்றினும்பெரிய கங்கையாற்றில் நீர்ப்படைசெய்து கடவுண்மங்கலம்புரிதலாகுமென இரண்டுபடக்கூறினார். இதைக்கேட்டசெங்குட்டுவன் இமயத்திற்றாழ்ந்தபொதியக்குன்றத்துக்கற்கொண்டு கங்கையிற்றாழ்ந்தகாவிரிப் புனலில் நீர்ப்படைசெய்து இங்ஙனம் எளிதாப்புரிதல் எம்வீரக்குடிக் கேற்றதன்று எனக் கூறினான். இக்கருத்தேகொள்ளுமாறு இளங்கோவடிகள் ஏற்றசொற்பெய்து ஈண்டுவிளக்கியுள்ளார். அவர் நூலறிபுலவர்கூற்றாகக்கூறியவிடத்துப் பொதியில் தளராதவியல்புடையதுதான்

ஆயினும் இமயம் சேரர்விற்பொறியை மற்றை இருவேந்தர்கயற்பொறியினும் புலிப்பொறியினும் மேலாகத்தலையிற்கொண்டது; மலையரையன் ஆகச்சிறந்தது; அங்ஙனஞ்சிறத்தற்குக்காரணமாக எல்லாமலையினும் பெரிதாகவுள்ளது; பொதியில்போல எளிதாக ஈண்டேகொள்ளத்தக்க தொன்றன்று; நெடுந்தூரம்போய்ப் பன்னாடுகடந்து அரிதாகக்கொள்வ தொன்று என்றும், அங்ஙனமே கங்கையேபேர்யாறென்றும், அதனை நோக்கக் காவிரிசிற்றாறென்றும், அக்கங்கைப்புனலே காவிரிப்புனலாதலான் அதன்புனலினும் நீர்ப்படைசெய்தலாகும் என்றும், இவற்றின் தாரதம்மியமும் செய்யுங்காரியத்தினருமையும் எளிமையுந்தோன்றக் கூறக்கேட்டுச் செங்குட்டுவன் அவர்கூறியகருத்தைத்தெரிந்து கொண்டவனாகி மலையரையன்கணல்லாமல் பொதியிலாகியகுன்றிலே கற்கொண்டு கங்கையின்புதுப்புனலன்றிப் பழையபுனலேயுடைய காவிரிமுன்றுறையில்தனைப்படுத்து இங்ஙனமெளிதாகச்செய்தல் வீரப் பெருமையினையும் அதற்கேற்றவாட்படையினையுமுடைய சேரர்குடிப் பிறந்தோர்க்குச் சிறப்போடுவருஞ் செய்கையன்று என்றான் என்று கூறிய குறிப்புக்கொண்டு ஆராய்ந்துகொள்க. வியன்பேரிமயம் என்று புலவர்கூறியதுதெரிந்து அதனைநோக்கப் பொதியில் குன்றளவேஎன் னுங்கருத்தான் பொதியிற்குன்றமென்றிகழ்ந்துகூறினானென்க. கங்கைப் பேர்யாறென்றும் காவிரிப்புனல் என்றும் உயர்வுதாழ்வு தோன்றக் கூறியதனையுணர்ந்து முதுநீர்க்காவிரி என்றிகழ்ந்துகூறினானென்க. நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பியப்பாயிரவுரைக்கண் அகத்தியர் கங்கை யாருழைச்சென்று காவிரியாரையும் உடன்கொண்டு தென்றிசைப் போந்தாரென்றுகூறுதலான் இக்காவிரிநீர் கங்கையின்பழையநீராதல் தெள்ளிது. இது கருத்தன்றாயின் தங்கருத்து வேறுபாடுதோன்ற அதற்கேற்றசொற்பெய்து புலப்படுத்துவரென்க. கங்கையே மஹா நதியென்றும், அதனைநோக்கக் காவிரிபுனலளவேயென்றுங் கூறினரென வுணர்க. பொதியிலைமுற்கூறியமுறைப்படி காவிரியைமுற்கூறாதது பொதியிற்கும்காவிரிக்கும் ஓரியைபுமின்மையுணர்த்தற்கு. இமயத்தைக் கூறியதன்பின் கங்கைப்பேர்யாற்றைக்கூறியது அவ் யாறு அவ்விமயத் தேபிறப்பதென்னுமியைபுணர்த்தற்கு என அறிக. இவ்வளவு அழகாக உயர்வுதாழ்வு புலப்படுத்திக்கூறியதுகேட்டு அரசனும் அதற்கேற்ற வாறு கூறினானெனத்தெளிந்துகொள்க. ஈண்டியான்கூறுவதுகருத்தன் றாகிப் பிறநாட்டு யாறும் மலையும்பற்றி இகழ்ந்தானெனக்கூறுவதாயின்

இவன் உடன்பட்ட இமயமும் கங்கையும் இவனாட்டனவாதல்வேண்டும். அங்ஙனமில்லையாதலான் அது கருத்தன்றென்க. மற்றுச் சேரர் விற்றலைக்கொண்டதுகூறினரெனின் சேரர்விற்றலைக்கொண்டதுபோலப் பாண்டியர்கயற்பொறியையும் சோழர்புலிப்பொறியையும் இமயம் சூடியுள்ளதென்பது தொன்னூல்கள் பலவற்றினுங்கண்டது. அதனால் அது சேரர்க்கேசிறந்ததெனலாகாது, இளங்கோவடிகளே வாழ்த்துக் காதைக்கண்,

"முடிமன்னர்மூவருங்காத்தோம்புதெய்வ
வடபேரிமயமலை"

எனப்பாடுதலான் யான் கூறியதனுண்மையுணர்க. இமயம் விற்றலைக் கொண்டதுபோலக் கங்கைக்கு ஒன்று கூறலாகாமையானும் பிறர்கூறுவது கருத்தன்றாதலுணர்க. முன் பாண்டியனதாய் இப்போது வென்றியாற் சேரனுடையதாயிருக்கும்பொதியத்திற் சேரற்குள்ளபாத்தியமும் இமயத்திற்கூறவியலாதென்பது ஈண்டைக்கு ஆராய்ந்துகொள்க. மூவருங்காத்தோம்பு வடபேரிமயமலை என்றலானும் அது சேரர்க்குத் தனியே சிறந்ததாகாது. மற்று விற்றலைக்கொண்ட என்றது சேரர் விற்பொறியைத் தலையிற்சூடியதன்மையான் சேரரைமதித்து மலையரையன்கற்றருவான் என்பது குறித்தவாறு. அங்ஙனமென்னை மதித்து மலையரையன் ஒருகற்றாரானெனின் யானிதுசெய்வல் என மேற் செங்குட்டுவன் வஞ்சினங்கூறியவாற்றானும் இதுவே கருத்தாதலுணர்க. "பெருமலையரசன், கடவுளெழுதவோர் கற்றாரானெனின்" என அவன் கூறுதல்காண்க. தாரானெனின் என்றது தான் அரசனாகவிருந்து தன்னோடொத்த ஓரரசனுக்குத் தெய்வகாரியத்தின்பொருட்டு ஒரு கல்லைத் தாரானெனின் எ-று. எனின் என்றது நல்குதலொருதலை எ-று. தரல்வினையான் ஒப்புக்குறித்தார். இவற்றாற் செய்யும் வினையின் உயர்வுபற்றியும் செய்யும் தன்னுயர்வுபற்றியும் தாழ்ந்தனவும் எளியனவும் நீக்கி உயர்ந்தனவும் அரியனவுஞ்செய்யப்புக்கானென்று தெளிந்துகொள்க. காவிரிமுன்றுறை என்றதனானும் தன்னூர்க்குஅணித்தாதல்குறிக்கப்படும். காவிரி கருவூர்க்கு ஐந்துமைலில் நெருரையடுத்தோடுவது. இஃதன்றி யான் மேற்காட்டியவாற்றானும் இவனாட்டுக்காவிரியுண்மை தெளியப்பட்டதாகும். அதற்கேற்பநோக்குமிடத் தியான் கூறுவதே உண்மைக்கருத்தாதனன்றுணரப்படும். இளங்கோவடிகள்

யான்கூறுங்கருத்துப்புலப்படுத்தே சொற்பெய் தினிமையாகப் பாடியிருத்தலைக் கற்றோராராய்ந்துகொள்க. இங்ஙனங்கொள்ளாக்காற் புலவர் இரண்டுபடக்கூறியதற்குப் பொருளின்றாதல்காண்க.

பொதியமலை சேரனாட்டுக்கும் பாண்டியனாட்டுக்கும் எல்லையாகவுள்ளது. அதனாலதன் ஒருபுறம் பாண்டியற்கும் மற்றப்புறன் சேரற்கும் உரியதாயினும் அதனுரிமை பாண்டியற்கு வழங்கப்பட்டதனால் சேரற்கு அது கூறப்படுதலில்லை. இதுபோலக் காவிரியின் ஒருபாகம் சேரற்கு உரியதாயினும் அதன் மறுபாகத்தையுடைய சோழற்கே அஃதுரிமையாக வழங்கப்பட்டவாற்றால் அது சேரற்குக் கூறப்படுதலில்லையென்றுணர்க. இங்ஙனமல்லாக்கால் நூல்வழக்குத்தடுமாறுமென்க. இவ்வுண்மையினை ஆராய்ந்துகொள்ளாது சேரனாட்டிற்காவிரியேயில்லையென்று கூறினாருமுளர்.

கரணமமைந்தகாசறுகாட்சிப்பரணர் செங்குட்டுவனைக் "காவிரியணையை"என்றுகூறியவிடத்து அவர் பெய்துள்ளசொற்கள் சிலவற்றை ஆராயினும் யான்கூறுவதேகருத்தாதறௌிவயப்படும். அவர்,

"மாமலைமுழக்கின்மான்கணம்பனிப்பக்
கான்மயங்குகதழுறையாலியொடுசிதறிக்
கரும்பமல்கழனியநாடுவளம்பொழிய
வளங்கெழுசிறப்பினுலகம்புரைஇச்
செங்குணக்கொழுகுங்கலுழிமலிர்நிறைக்
காவிரி" (பதிற்-ருo)

எனக்கூறியுள்ளார். இதன்கண் மாமலையின்கண் காற்றொன்மயங்கியகதழுறையானது மான்கணங்கள் குளிர்ச்சியானடுங்க ஆலியோடுசிதறநாடுகள் கரும்பமல்கழனியவாய்வளம்பொழிய உலகத்தை வளங்கெழுசிறப்பிற்புரந்து நேர்கிழக்காக ஒழுகுங்கலுழிமலிர்நிறைக்காவிரி என்று அது செல்வழியெல்லாம் கரும்பமல்கழனியவாகவளம்படுத்தலையும் இங்ஙனம் பலநாடுகட்கும் வளத்தையுண்டுபண்ணுஞ்சிறப்பான் உலகம்புரந்துபின் செங்குணக்கு ஒழுகுதலையுங் கூறுதலான் அது சோணாட்டை மட்டுமேபுரப்பதாகக்கூறாமை காண்க. காவிரிபுரக்குநாடுடையான் எனச் சோழனைக்கூறுமிடத்துக் காவிரிபுரக்குங்குடகமுங் கொங்கும் சோணாடும் என்னும் மூன்றனுள் இறுதியதுடைமையே கருதப்படுதலுங்காண்க. இத்துணையுங்கூறியவாற்றாற் சேரனாட்டிற் காவிரியில்லையென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

இனிச் சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூ ரெறிந்தானைக் கோவூர்கிழார்பாடிய புறப்பாட்டில்

"மைந்தராடியமயங்குபெருந்தானைக்
கொங்குபுறம்பெற்றகொற்றவேந்தே
....
வஞ்சிமுற்றம்வயக்களனாக
வஞ்சாமறவராட்போர்பழித்துக்
கொண்டனைபெருமகுடபுலத்ததரி"

எனக்கூறியதன்கண் சோணாட்டிலிருந்து வஞ்சியெறிவதற்காக மலை நாடுசென்றானென்பதைக்காட்ட 'கொங்குபுறம்பெற்றகொற்றவேந்தே' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்று பிறர்கொண்டார்: இது புறம் பெற்றகொற்றமென்பது இன்னதென்றும் குடபுலம் இன்னதென்றும் உணராமையானே விளைந்ததென்று தமிழறிவுடையார் எளிதினுணர் வர். குடபுலம் கொங்குநாடுமுதலாகச் சேரநாடுமுழுதையுங்குறிக்குமா யினும் அது கொங்குநாட்டுக்கேசிறப்பாக வழங்கப்படுதலை முன்னரே விரித்துரைத்தேனாதலான் ஈண்டுக்கூறுவதுமிகையாகும். கொங்கு புறம்பெற்றகொற்றம் என்பதனையும் முன்னரே இன்னதென்றுணர்த்தி னேனாயினும் ஆண்டுச்சுருங்கவுரைத்ததனை ஈண்டு விரித்துவிளக்குவல். கொங்குபுறம்பெற்ற கொற்றமாவது கொங்கிற்பொருத அந்நாட்டார் புறக்கொடையைப்பெற்றதனாலுண்டாகியவெற்றி. அவ்வெற்றியை யுடையனாகச் சோழனைவிளித்தார். இங்ஙனம் கொங்குநாடுமுழுதும் புறக்கொடைகொடுத்து ஓடியதியாங்ஙனம் என்னும் ஆகாங்க்ஷை யுண்டாக ஒருநாடுமுழுதும்வெல்வது என்பது அந்நாட்டுத்தலை நகரை வென்றுகோடலானெய்தலாவதென்றுகொண்டு அக்கொங்கு நாட்டுத்தலைநகராகிய வஞ்சிமுற்றம்வயக்களனாக அஞ்சாமறவராட் போர்பழித்துக் கொண்டனைபெருமகுடபுலத்ததரி என்று கூறினார் எனவுணர்க. இங்ஙனமல்லாது கொங்குபுறம்பெற்றகொற்றம் என்பது கொங்குநாட்டுக்கப்பாற்கடந்துபோன கொற்றம் என்றாகாமை நன் குணர்ந்துகொள்க. கொங்குநாடுபுறங்கொடுத்தால் அந்நாட்டாரைப் பின்பற்றி வீரவேந்தன் அப்பாற் செல்லான் என்க. புறங்கொடுத்தால் அவர்மேற்செல்லாது மீட்டலே பண்டைவீரரியல்பு. வீரராயுள்ளார் தம்மொடுபொருதார் புறக்கொடைபெற்றவளவில் இம்மெல்லியாரோடு

நாம்பொருதோமே என்று மிக நாணுவரென்க. "செருவின்மறிந்தார் புறங்கண்டுநாணியகோன்" (இறையனார்களவியலுரைமேற்கோள்) எனவருதலானுணர்க. புறம்பெறுதல்-புறக்கொடைபெறுதல் என்பது. "துப்புறுவர்புறம்பெற்றிசினே" (புறம்-கக) எனவருதலானுணர்க. கொங்குபுறம்பெற்றகொற்றம் யாண்டுஉண்டாயது என்பதனை விளக்கி 'வஞ்சிமுற்றம்வயக்களனாக' என அவ்வெற்றிக்களங்கூறுதலானு மிஃ துணரப்படும். நாட்டுத்தலைநகரைப் பகைவரினின்றுகாத்தற்கு நாட்டாரனைவரும் ஒருப்படுவராதலான் அவ்வனைவரானுங்காக்கப்பட்ட தலைநகரை வெற்றிக்களனாக அஞ்சாமறவர் ஆட்போர்பழித்து அதனைக் கைக்கொண்டதன்மையால் அந்நாடுபுறங்கொடுத்த கொற்றமெய்தினானாகும். பதிற்றுப்பத்துள் "பொருமுரணெய்தியகழுவுள்புறம்பெற்று" (88) என்புழிக், கழுவுள்என்பவனுடைய புறக்கொடையைப்பெற்று என்று பொருளாதல்காண்க. இதனை வீண்டுப் பிறர்கொண்டகருத்து புறப்பாட்டிலுள்ள சொல்லொடும் பொருளொடும் பொருந்தாதாத லெளிதினுணர்க.

இனிக் கருவூருள்ளநாடு யாதாம்என்று வினவுவாருமுளர். பெரும்பாலுந் தலைநகருள்ளநாடு அத்தலைநகர்ப்பெயரைப்பெறுதல் வழக்கென்பது புகார்நாடு, மதுரைநாடு, காஞ்சிநாடு எனவழங்குதலான் அறியலாம். "சிகரந்தோன்றாச்சேணுயர் நல்லிற்புகாஅர்நன்னாட்டதுவே" (கஅக) என அகப்பாட்டினும் "பொன்னெயிற்காஞ்சிநாடுகவினழிந்து" (உஅ) என மணிமேகலையினும் வருதலானுணர்க. அவ்வந்நாட்டுச் சிறுபதிகட்குத் தலைநகரானவற்றுக்கும் இஃதொக்கும். தேவாரத்துக் "கொண்டனாட்டுக்கொண்டல்" "மிழலைநாட்டுமிழலை" "குறுக்கைநாட்டுக்குறுக்கை" எனவருதலானுணர்ந்துகொள்க. இவற்றாற் கருவூர்நாடு, வஞ்சிநாடு என வழக்குப்பெறுமென்றுய்த்துணர்ந்துகொள்க. வீரசோழியவுரைகாரர் "ஈரெட்டுமூவைந்து" என்னும் பாட்டினுரையில் பதினாறுமுடலும் பதினைந்தாமுடலுந்தெற்றக் கருநிலஞ்சுற்றின தேசத்துச் சிலர்வழங்குவர் எனவும், பதினேழாமுடலும் மூன்றாமுடலுந் தம்முட் டெற்றக் காவிரிபாய்ந்தநிலத்துச் சிலர்வழங்குவர் எனவும், நெல்லுக்காநின்றது வீட்டுக்காநின்றதென்று பாலாறுபாய்ந்தநிலத்துச் சிலர்வழங்குவர் எனவும் கூறுகின்றார். இவர் செந்தமிழ்நாடு பாண்டிநாடு எனக்கொண்டு செந்தமிழ்வழக்கல்லாதன சிலவற்றை அப்பாண்டி

மண்டலமொழிந்த மற்றை மூன்றுமண்டலங்களிலுஞ் சிற்சிலர் வழங்குவரென்று கூறுகின்றாரென எளிதிலறியலாம். காவிரிபாய்ந்தநிலம் என்பதனாற் சோணாட்டையும், பாலாறுபாய்ந்தநிலம் என்பதனாற் றொண்டைநாட்டையுங்குறித்தாராதலான், ஒழிந்த கருநிலஞ்சுற்றின தேசம் என்பதனாற் சேரனாட்டையே குறித்தாரென்பது தெள்ளிது. ஊரினைக்கருவூர் என்பதுபோல நாட்டினைக்கருநிலம் என்பதனாற் கருநாடு என்று கருதினாரோஎன ஊகிக்க இவ்வழக்கு இடந்தருகின்றது. கருநிலம்-கன்னடம் எனவும், அதுசுற்றியதேசம், சேரதேசமெனவுங் கூறினுமமையும்.

இனி "வஞ்சியர்கோன்வஞ்சிமதவேழம்" என்புழி வஞ்சியர்கோன் வஞ்சி எனவருதலான் வஞ்சியர்கோன்என்பது வஞ்சிநாட்டார்க்கு இறையெனவும், அவனுடையவஞ்சி கருவூர் எனவும் கொள்ளக்கிடத்தலான் இக்கருவூர்நாடு வஞ்சிநாடு எனப்பட்டதெனினும் பொருந்தும். இவ்வஞ்சிநாடு சேரனாகிய மலையமானாட்டு ஓர் உட்பகுதியாகுமென்று கொள்க.

இத்துணையுங்கூறியவாற்றாற் கொங்கிற் கருவூர் சேரர்தலைநகரென்றற்கட் பிறர்கூறும் ஆக்ஷேபணைகளி லொன்றேனுநிலைபெறாமை நன்குணரலாம்.

இனி இறையனார்களவியலுரைக்கண் மூவேந்தர்தலைநகர்களிலும் நிகழும் விழாவைக்குறித்து "மதுரை ஆவணியவிட்டமே, உறையூர்ப்பங்குனியுத்தரமே, கருவூர்உள்ளிவிழாவே என இவைபோல்வன" (கக-சூத்-உரை) எனவருதலைப் பலருமறிவர். இதன்கட்கூறப்பட்ட கருவூர் சேரர்தலைநகரேயென்பது பாண்டியர்தலைநகராகிய மதுரையுடனும் சோழர்தலைநகராகிய உறையூருடனுஞ் சேரவுரைத்ததனா லுணரப்படும். மூன்றுதலைநகர்களிலும் நிகழும்விழாக்களே ஈண்டுக் குறிக்கப்பட்டனவாதல் கண்டுகொள்க. அகப்பாட்டில் "கொங்கர், மணியரையாத்துமறுகினூடு, முள்ளிவிழவினன்ன, வலராகின்றதுபலர்வாய்ப்பட்டே" (நசுஅ) என்பதனால் இவ்வுள்ளிவிழவு கொங்கர் மணியை அரையிற்கட்டிக்கொண்டு தெருவிலாடுதலையுடையதென்று கூறப்பட்டுள்ளது. இறையனார் களவியலுரையிற்கண்ட கருவூருள்ளிவிழவு என்பதனையும்,இவ்வகப்பாட்டிற்கண்டகொங்கர்மணியரையாத்துமறுகினூடு

முள்ளிவிழவு என்பதனையும் சேரவைத்துஆராயுமிடத்து இவ்வீரிடத் துங்கூறப்பட்ட உள்ளிவிழவு ஒன்றேயென்றும், ஒன்று ஊர்பற்றியும் மற்றொன்று நாடுபற்றியும்போந்தனவல்லது வேறில்லையென்றும் புலனாகும். இவ்விரண்டானும் கொங்குநாட்டார்தந்தலைநகரான கருவூரில் உள்ளிவிழா என ஒருதிருவிழா நிகழ்தலுண்டென்றும், அதன்கண் கொங்கர் மணிகளை அரையிற்கட்டிக்கொண்டு தெருவிலாடுதலுண் டென்றும் நன்குபுலனாகும். இதனாற் கருவூரில் உள்ளிவிழா கொங்கர் நிகழ்த்து முள்ளிவிழா என்று தெளியப்பட்டதாகும். இதன்கட் கொங் கர்கருவூர், பாண்டியர்மதுரையுடனும் சோழர்உறையூருடனும் சேர வைத்து உரைக்கப்பட்டதனால் அக்கொங்கர்கருவூரே சேரர்தலைநக ராதலறியத்தகும். அகப்பாட்டில்,

"வென்றெறிமுரசின்விறற்போர்ச்சோழ
ரின்கடுங்கள்ளினுறந்தையாங்கண்
வருபுனனெரிதருமிகுகரைப்பேர்யாற்
றுருவவெண்மணன்முருகுநாறுதாழ்பொழிற்
பங்குனிமுயக்கங்கழிந்தவழிநாள்
வீயிலையமன்றமாபயிலிறும்பிற்
றீயிலடுப்பினரங்கம்போலப்
பெரும்பாழ்கொண்டன்றுநுதலே" (கஙஎ)

என வருதலான் பங்குனிவிழா உறையூர்க்கண்ணேநிகழ்ந்தது என்பது நன்று தெளியப்படும். இதனானேயன்றே "உறையூர்ப்பங்குனியுத் தரமே" என்றாரெனவறிக.

மற்றுக் "குடையொடு,கழுமலந்தந்தநற்றேர்ச் செம்பியன்,பங்குனி விழவின்வஞ்சியோ, டுள்ளிவிழவினுறந்தையுஞ்சிறிதே" (தொல்-களவி யல்-'நாற்றம்'என்னுஞ்சூத்திரவுரை இறையனார்களவியலுரை 'தந்தை' என்னுஞ்சூத்திரவுரை)என்று வேறுவகையாகக்கேட்கப்படுமாலெனின் அது சேரனுடையகழுமலத்திற் பெரும்பூட் சென்னியென்னுஞ் சோழன் சேரன்படைத்தலைவனாகிய கணையன்என்பவனைவென்று சேர நாட்டைத்தன்னடிப்படுத்தியகாலத்துத் தன் உறையூர்ப்பங்குனிவிழ வைச் சேரர்வஞ்சியினும், சேரர்வஞ்சியினிகழ்ந்தஉள்ளிவிழவைத் தன் உறையூரினும் நிகழ்த்தியதனையே குறிக்குமென்றுகருதுவதே பொருந்

தியதாகும். வென்றவேந்தர் வெல்லப்பட்டநாடுகளிற் றமக்கு விருப்ப மானவிழாக்களையே நிலைபெறுவித்துநடாத்தலுண்டென்பது "சதய நல்விழாவுதியர்மண்டிலந்தன்னில்வைத்தவன்" எனக் கலிங்கத்துப் பரணியிற் சோழனைப்பாடுதலானறியலாகும். இங்ஙனங்கொள்ளாமல் எப்போதும் வஞ்சியிற் பங்குனிஉத்தரவிழாவே நடந்ததாமெனக்கொள் ளின் அது "கொங்கர்மணியரையாத்துமறுகினூடுமுள்ளிவிழவு" என்ற அகநானூற்றொடும் கருவூருள்ளிவிழாவே என்ற நக்கீரனுரையோடு முரணுமென்றுணர்க. உள்ளிவிழவின்சிறப்புநோக்கி வெல்லப்பட்ட நாட்டாரைக்கொண்டு சோழன் தன்உறந்தையினும் அதனைநடாத்தி னன்போலும். கழுமலஞ் சேரனுடையதென்பதும் "திண்டேர்க், கணைய னகப்படக்கழுமலந்தந்த, பிணையலங்கண்ணிப்பெரும்பூட்சென்னி" (அகம்-சச) என்பதனானும் "நற்றேர்க்குட்டுவன்கழுமலத்தன்ன" (யாப் பருங்கலவிருத்தி மேற்கோள்-தொடை-௫0) என்பதனானும் உணர்க. "கழுமலந்தந்தநற்றேர்ச்செம்பியன் உள்ளிவிழவினுறந்தை" என்ற தனால் இவன் சேரன்கழுமலத்தைவென்றுகொண்டகாலத்து உள்ளி விழவினை உறந்தையினடத்தினனென்று துணியப்படும். இதனானும் கொங்கருள்ளிவிழவுநடக்கும் கொங்கிற்கருவூர் சேரர்தலைநகரென்று துணியப்படுமென்றுணர்க.

தொடரும்.

ரா. ராகவையங்கார்,

சேதுசமஸ்தான வித்வான்.

வ

பிழைதிருத்தம்.

"செந்தமிழ்" தொகுதி-௧௫ பகுதி-௬ல் ௩௨அ-ஆம்பக்கத்தில் ஆசாரக்கோவையின்மதிப்புரையில்(தபாற்செலவுக்கு)1-அணாஸ்டாம்பு அனுப்பவேண்டுமென்றிருப்பதை ½-அணாஸ்டாம்பு அனுப்பவேண்டு மென்றும், பகுதி-எல் ௩எ௫-ஆம்பக்கம் 23-வதுவரியில் இதனால் சோணாடு கருவூரையடுத்ததென்றும் என்றிருப்பதை இதனாற் கருவூர் சோணாட்டையடுத்ததென்றும் என்றும், இப்பகுதியில் ௬0௧-ம்பக்கத் தலைப்பில் வஞ்சிமநாகர் என்றிருப்பதை வஞ்சிமாநகர் என்றும் திருத் திக்கொள்க.